417.

திராவிட நாடு

மலர் - 5 இதழ் - 44

1947

JL
V2:11m N42 D
N47.544
85527

417

தனி 2 அணா · ஆண்டுசந்தா ரூ. 7 · REGD M. 4069
இலங்கை 15 சதம் · மலாய்நாடு 12 காசு

திராவிடநாடு

மலர் 5 · 16—3—47 · இதழ் 44

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மாதம் ஜூலை வருடம் 1988
செப்பனிட்டு முடித்த
மாதம் ஜூலை வருடம் 1988
ஆராய்ச்சி உதவியாளர் கையொப்பம்

அட்லி பேசுகிறார்

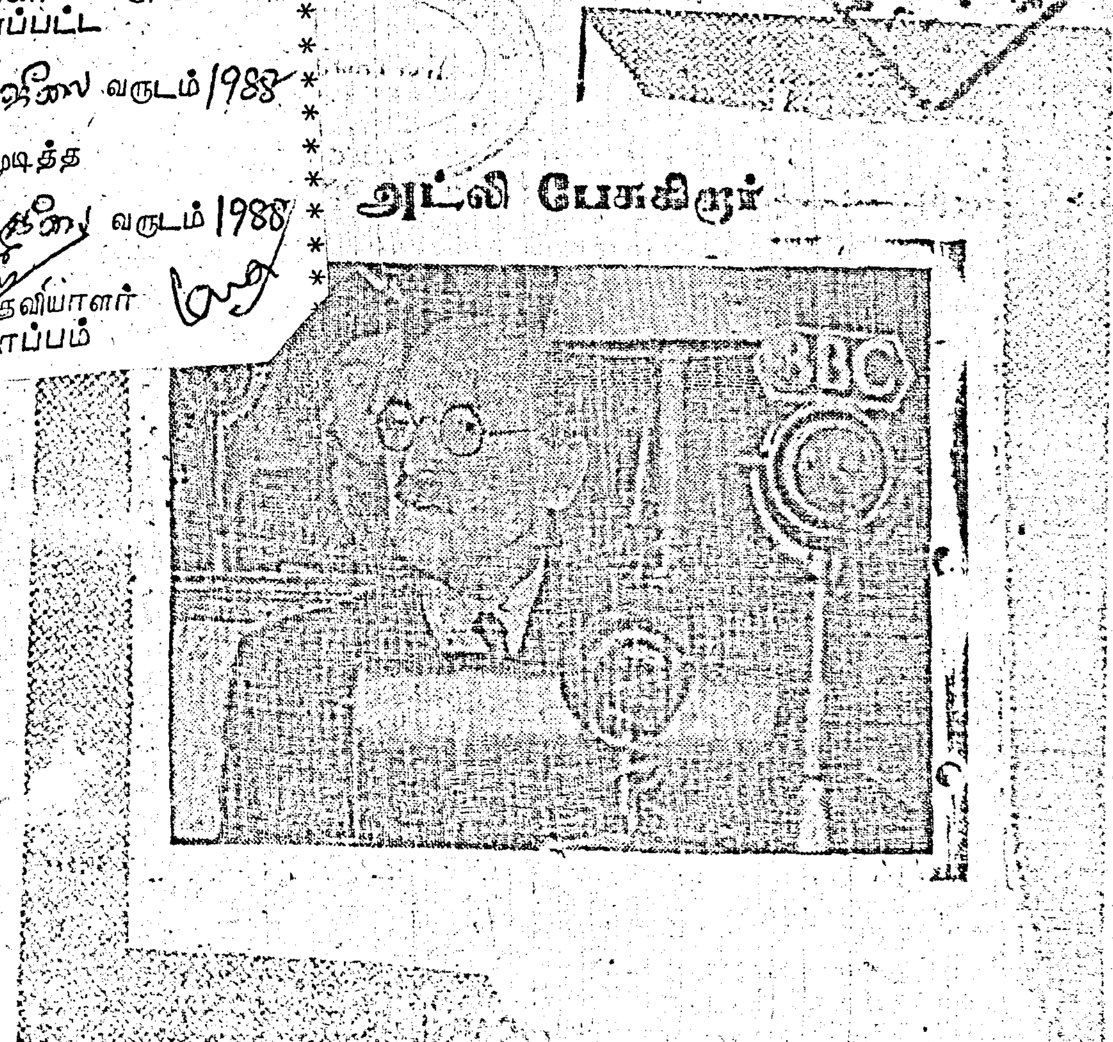

1948 ஜூன் மாதம் இந்தியாவை விட்டுப்பிரிட்டிஷார் வெளியேறத்தான் வேண்டும் என்று சென்ற கிழமை பிரதம மந்திரி அட்லி பார்லிமெண்டில் அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறிவிட்டார்.

★ ஒரு நல்ல முயற்சி ★

பழங்குடி மக்கள் படுந்துயரம், பல; பல வகையின.

உரிமை இல்லை. முழுவாழ்வு இல்லை. பொருளாதாரபலம் இல்லை. இவைகள் ஏன் இல்லை, எப்படி இவைகளைப் பெற முடியும் என்பதைக்கண்டறியும் திறம் இல்லை, கல்வி இல்லாத காரணத்தால். கல்வி பெறுவதற்கோ, வசதி இல்லை.

கல்வி பெறுவரும், பழங்குடி மாணவர்கள், உணவு விடுதி இல்லாததால், படுகிற கஷ்டம், கல்வி பெறவேண்டுமே என்ற எண்ணத்தைக்கூடப் போக்கிவிடுகிறது.

காஞ்சிபுரத்திலே, பலபள்ளிக்கூடங்களிலும், பழங்குடிச் சிறுவர்கள்—100 பேருக்கு மேல்படிக்கிறார்கள்.

இவர்கள் காஞ்சிபுரம் தாலுக்காவிலுள்ள பல கிராமங்களிலிருந்து, இங்கு வந்து கல்வி பயில்கிறார்கள். இங்கு அவர்களுக்கு ஒரு உணவு விடுதி இல்லை. இல்லாததால் இடர் அதிகம். கல்வியைத் தொடர்ந்து பெறமுடிவதில்லை. கருகிய மொட்டுகளாகிவிடுகின்றனர் இம்மாணவர்கள்.

இந்தக்குறையைக் களைய, ஆதித்திராவிட மாணவர் உணவு விடுதி ஒன்று அமைக்க, நண்பர் கன்பலர் யோசனை கூறியபடி, அமைப்புக் கூட்டம், சின்ன காஞ்சிபுரம் திராவிடர் கழகக் கட்டடத்திலே 25—2—47 மாலை நடைபெற்றது. பல கிராமப்பெரியவர்கள், இனப்பற்றுடன் வந்திருந்தனர். கிராமவாசிகளான, அப்பெரியவர்கள், தங்கள் சமூகச்சிறுவர்கள் படித்து முன்னேற வேண்டுமென்பதிலே தீவிர அக்கறை கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் ஆர்வத்தைத்திரட்டி, ஆக்கவேலை செய்வதற்கு, சின்னக்குழந்தை, சுப்பிரமணியன், முதலிய வாலிபர்கள் முன்வந்தனர். பலர், இன்றைக்கு இவ்வளவு என்றுகூறக் கூடியதல்ல அளவுக்கு நன்கொடை தருவதாக இசைந்தனர்.

வருஷ மொன்றுக்கு ஆறு ஆயிரம் ரூபாய் செலவிட்டு, விடுதி நடத்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தகைய உணவு விடுதியை நடத்துவதிலே உள்ள கஷ்டங்களை விளக்கியும், நடத்த வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தியும், திருச்சியில் டாக்டர் அம்பேத்கார் உணவு விடுதியை நடத்திவரும், இளைஞர் தோழர் வீராசாமி பி.ஏ., அழகாக அன்று எடுத்துக்கூறினர். தோழர்கள் அண்ணாத்துரை, கண்ணப்பனார் ஆகியோரும், இந்த நல்ல முயற்சியைப் பாராட்டினர். காஞ்சிபுரம் தாலுக்காவைச் சார்ந்த, பிள்ளையூர் இராமசாமி என்பவர் இந்த விஷயமாக மிகுந்த அக்கறை காட்டினர். அவரைத் தலைவராக, இந்த உணவுவிடுதிக் கமிட்டிக்குத் தேர்ந்தெடுத்தனர். 15 பேர் கொண்ட ஒரு நிர்வாகக் கமிட்டி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்னை இந்தக் கமிட்டிக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர்—அவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, இந்த உருவானகாரியத்தைச் செய்யநானும் இசைந்திருக்கிறேன். நிர்வாகக் கமிட்டியிலே உறுப்பினராக இருந்து, உதவிபுரியத் தோழர் அண்ணாத்துரையும் ஒத்துக்கொண்டார். இந்த உணவு விடுதியின் அவசியத்தைக் கிராம மக்களுக்கு விளக்கி ஆதரவு திரட்ட, பிரச்சாரம் செய்வதற்கு தோழர்கள் கண்ணப்பனார், சி.வி.எம். அண்ணாமலை, இருவரும் இசைந்துள்ளனர். தோழர் T.P.S. பொன்னப்பா, பொருளாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

ஆண்டொன்றுக்கு ஆறு ஆயிரம் செலவில் நடைபெறவேண்டிய இந்த அமைப்பைத் திறம்பட அமைத்து கட்டிக்காக்கும் பணியில் என்னுடன் ஒத்துழைக்குமாறு அனைவரையும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

அ. க. தங்கவேலர்,
தலைவர்.
ஆதித்திராவிடமாணவர் உணவு விடுதி நிர்வாகக்கமிட்டி,
காஞ்சிபுரம்.

15-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கட்டிவிட்டத் தொடங்கினன் பதிலை எதிர்பார்க்காமல் பேசினன் பெரியண்ணன்.

"மாடி வீடு கட்டிவிட்டேனில்லே, மாடிவீடு. கொரங்கு கொடுத்த செயினை சின்னே, உனக்கு மாடிவீ, கு மாறிம். பக்கம் இருக்குது? பென்... டிக்கு மூக்குத்தி செய்யல... விட்டே இல்லே........................"

மகாதேவர், பயத்தால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தவர், நடந்தது அவ்வளவையும் ஒப்புவிக்கும், கன்னேஸ்பேயோ, பிசாசோ என்று எண்ணிவிட்டார். கும்பிட்டுக் கூத்தாடலானார்.

"அண்ணே இப்ப, பிடித்துக் கொடுத்தா, நான் பூராவிஷயத்தையும் சொல்லிவிடுவேன், கோர்ட்டிலே" பெரியண்ணன் மிரட்டினன்.

"என்ன செய்யச்சொல்றே" மகாதேவ முதலி கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார், உள்ளே. வெளியே இருந்தவர்கள் சும்மா இருக்கமுடியுமா? கதவைப்பிளந்தே விட்டார்கள், உலக்கைகொண்டு. பாய்ந்து ஓடப்பார்த்த பெரியண்ணனையும், கொழுந்தையும், பிடிபட்டனர்—உதை பட்டனர்—போலீசுக்கு இழுத்துச்செல்லப்பட்டனர்.

"புதிசா, மாடிவீடாகப்பார்த்து புகுந்திங்களாடா, திருட்டுப்பசங்களே" என்று திட்டிக்கொண்டே, லாக்கப்பில் தள்ளினர், சப் இன்ஸ்பெக்டர்.

"பாழாப்போன மாடிவீட்டைப் பார்த்து மயங்கிவிட்டேயே அண்ணே!" என்றான் கொழுந்து.

"சும்மா கிடடா! கொரங்கு கொண்டுவந்து இவன்வீட்டு ஓட்டு மேலே போட்ட செயின், எது தெரியுமா? குளத்தண்டை இருந்து, செயினைத் திருடிவிட்டேன்னு சொல்லி, என்னைத் தண்டிச்சாங்களே! அந்தச் செயின் நான் திருடினேன்னு அபாண்டம்சொன்னங்க. குரங்கு தூக்கிக்கிட்டுப்போயி இவன்வீட்டு ஓட்டுமேலே போட்டிருக்கு, இவன் ஒய்யாரமா, மாடி வீடு கட்டிகிட்டான்; நானு ஜெயிலிலே மன்றினேனே" என்றான்.

கோர்ட்டிலேகூடத்தான்சொன்னான் குரங்கு கதையை! கோர்ட்டார் கொல்லென்றுசிரித்தார்கள். யார் நம்புவார்கள். இரண்டு வருஷம், தண்டனை! இதுதான்தீர்ப்பு.

திருடன், மாடிவீடுகட்டினதும் போதும், அநுபவித்த கஷ்டமும் போதும்"—என்று மகாதேவர், மனம் நொந்து கூறினார், கூறும விருக்கமுடியுமா!

ஊரெல்லாம், புதுமாடிவீடு அழகானவீடு, என்று சொல்லுவதை எல்லாம் விட்டுவிட்டனர், திருடன் புகுந்தவீடு என்று சொல்லலாயினர். நெடுநாளாகிற்று அந்தப் 'பெயர்' மறைய.

மனப்பண்பு விளக்கம்

மாடி வீடு

"என்ன போங்க சார்! எந்த வேலை செய்தாலும் செய்யலாம்; வீடு கட்டுகிற வேலையிலே மட்டும் தெரிந்தவர்கள் இறங்கக்கூடாது. பத்துக்கலியாணம் கூடச் செய்து விடலாம், சிரமம் இல்லை; ஒரு வீடு கட்டி முடிப்பதென்றால், உயிர் போய் உயிர் வருகிறது. ஒரு சாமான் கிடைக்கவேண்டுமானால், என்னபாடு படவேண்டி இருக்குது. எவ்வளவு அலைச்சல் எங்கெங்கே திரிவது! எவனெவனைக் கெஞ்சுவது! ஒன்றுக்கு மூன்றாகக் கொடுத்துவிட்டு, அவன் செய்கிற ஒய்யாரத்தைச் சகித்துக்கொண்டு. 'ஒன்பதாம் தேதி வாங்க பார்க்கலாம்! உங்கவேலைசரியில்லைப்போவிருக்கு போன இடத்திலே கிடைக்கலை. இன்னொருவரிடம் கேட்டு இருக்கிறேன் பார்ப்போம் நாளைக்கு பனிரண்டு மணிக்கு வாங்க." என்று மரக்கடை, இரும்புக்கடை, ஒவ்வொரு சாமான் விற்பவனும் சொல்கிறபடி எல்லாம் ஆடி, போதும் போதும்னு ஆகிவிட்டது சார், எனக்கு இந்தச் சனியன் எப்போது முடியுமென்று இருந்தது. முடிந்த பிறகுதான், நிம்மதியாக மூச்சுவிட முடியுது. ஆச்சி! நாளையிலே இருந்து ஆரம்பமாகி விடும், அந்தக்கடை இந்தக் கடையாக் கிக்கு. ஆன்வா ஆரம்பிக்கும். போதாக்குறைக்கு, இது என்ன விலைக்கு வாங்கினது? இது என்ன தேக்கா, செம்மரமா, கள்ளியா, மாமாரான்னு, ஒவ்வொருசாத்துக்கும் ஒவ்வொரு கேள்விகேட்க வருகிறவர்கள் வேறு உண்டு. முனிசிபாலிடிக்காரன் வேறே மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டே இருப்பான். மகா தொல்லை சார், மகா தொந்தரவு. என்னமோ, வெளியே இருக்கிறவர்கள், மகாதேவ முதலிக்கு என்ன, மாடிவீடு கட்டி விட்டான் என்று சொல்வார்கள், எனக்கல்லவா தெரியும் இதிலே இருக்கிற கஷ்ட மெல்லாம்.'

அந்தப் புதிய மாடிவீடு கட்டுவதற்காக மகாதேவ முதலியார் உண்மையிலேயே, அதிகமாகத்தான் கஷ்டப் பட்டார். ஆகையால் கட்டிமுடித்த பிறகு அவருக்கு அலுப்பு இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால், கட்டுவதற்காக அவர்பட்ட சிரமத்தைவிட ஆயிரமடங்கு அதிகச் சிரமம் கட்ட வேண்டுமென்ற ஆசை அவர் மனதைக் குடைந்து இரவிலே தூக்கமே வராதபடி செய்தபோது. உள்ளூரச் சந்தோஷந்தான். வீடும் அழகாக அமைந்து விட்டது. அதிக இனிப்பு கூடாது என்று, அத்துடன் கொஞ்சம் புளிப்பும் சேர்த்துப் பண்டம் செய்வார்களே, அதுபோல, அந்தச் சந்தோஷத்தை அப்பட்டமாக அனுபவிப்பதைவிட, கொஞ்சம் சஞ்சலத்தையும் கூட்டிக் கலந்து சாப்பிட்டார்.

எந்தவேலை செய்தாலும் செய்யலாம், இந்த வீடுகட்டுகிற வேலையிலே மட்டும் தெரிந்தவர்கள் இறங்கக்கூடாது சார்! என்று கூறினாரே! அது, வீட்டுக்கு அவர் குடிபுகுந்ததை விழாவாக்கி, வேண்டியவர்கட்கு விருந்தளித்துவிட்டு, அவர்கள், வீடு இலட்சணமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைப் பாராட்டிப் பேசினதைக் காதாரக்கேட்டுக் களித்தான பிறகு கூறின கருத்து. முதலிலே, பெருமையாகத்தான் இருந்தார், சஜைந்தானே! மாடிவீடு கட்ட வேண்டுமானால், மரக்கடை, இரும்புக்கடைக்காரர்களிடமெல்லாம் நடையாக நடக்கத்தான் வேண்டும் என்பது தெரியாமலா, அந்தவேலையிலே இறங்கினார்? அதெல்லாம் இல்லை அவருக்கு அதிலே உள்ள கஷ்டத்தையும் தெரியும் சிலர், எடுத்துக் காட்டினபோது, 'அதைப் பார்த்தா முடியுமா? சிரமம் இருக்கத்தான் செய்யும் அதையே எண்ணி கொண்டு, வீட்டை இப்படியே விட்டுவிட்டா, ஆறு மாதத்திலே குட்டிச் சுவராயிடுமே" என்று வாதாடியிருக்கிறார். புதிய மாடி வீடு கட்டிமுடிந்து, களித்தான பிறகே, கவலையைக் கூறலானார். தனக்கு நெருங்கிய நண்பரொருவரிடம், மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி பேசினார் மாடி மகாதேவர்!

* * *

மாடி வீட்டிலே இருக்கறதாலேயே மண்டைக்கர்வம் வராதா என்ன! என்ன மகாமாடி வீடு கட்டிவிட்டான் ஊரிலே உலகிலே இல்லாதமாதிரி. மாட மாளிகை கூடகோபுரம் கட்டி மகாராஜா வாழ்ந்தவன்னெல்லாம் கூட, காலம் வந்தா, கட்டத்துணி கூட இல்லாமல், கஞ்சிக்கு அலையறான். இவனென்னமோ 'ஆனை டுக்கு' கட்டி விட்டவன் மாதிரி, ஒரே முடுக்கிலே இருக்கிறான். கட்டி விட்டானேல்லோ, மாடி! குருவி கூடத்தாண்டா, மரத்து உச்சியிலே கூண்டு கட்டிக்கொண்டிருக்குது. கோவணமாட்டம் இடம் இது. ஒரு தோட்டம் தாவு, ஒண்ணுகிடையாது. கடைக்கால் மகா மோசம். வெறும் கல்லியும் சுள்ளியும் போட்டு, மரக்கட்டிலே கிடைக்கிற பழயசாமானை எல்லாம் 'பூசிகிசி' போட்டு, புது மாடிடான்னு காட்டுறான் ஊராருக்கு, இந்த இலட்சணத்துக்கு அங்கே நாறு, இங்கே நாறான்னு கடன் வேறேபட்டிருக்கிறான். இப்படி இருக்கு விஷயம். என்னடான்னா, பெரிய பங்களா கட்டி விட்டவன் போலே, கர்வம் பிடிச்சி அலையறான். பக்கத்துத் தெருவிலே பச்சைக்கலர்கொடுத்து இருக்கு பார் புதுமாடி. யாருது தெரியுமா! பட்டணத்திலே பலகாரக்கடை, காவுறு காப்பித் தண்ணி விற்கிறவன் கட்டினான். உலகத்திலே, யாராருக்கோ அதிர்ஷ்டம் வருவதும் போவதும் சகஜம். இவனென்னடான்னா, புதிசா மாடி வீடு கட்டி விட்டானாம், இதற்கு மண்டைக் கர்வம் பிடித்து அலையறான்.

* * *

இவ்வளவு கோபம் வந்து விட்டது இரும்புலியூராருக்கு, மகாதேவ முதலி கட்டின மாடிவீட்டைப்பற்றி,பால்காரர் சொன்ன உடனே. பால்காரருக்கும், மகாதேவ முதலியார்மீது பிரமாதமான அன்பு கிடையாது. புதுவீடுகுடி போனதற்காக நடத்திய விருந்தின் போது, பால்காரப் பண்டாரத்திடம் (பண்டாரம் என்பது செல்லப்பெயர்) ஆறுபடி பால் வாங்கினர் முதலியார். அந்த மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தவே பால்காரர், 'நம்ம மகாதேவ முதலியார் மாடிவீடு கட்டிக் குடிபோனாரு. வீடு அழகா இருக்கு" என்று சொன்னான் இரும்புலியூராரிடம். வேலையிருந்தாலே, மகாதேவர் இரும்புலியாருக்கு அழைப்பு அனுப்பவில்லை, விழாவுக்கு. காரணமே இல்லாவிட்டாலே கோபம் வரும் இரும்புலியாருக்கு. சொல்லவேண்டுமா இந்தச் சமயத்திலே எப்படி இருந்திருக்கும் அவருக்கு என்பதை! பிடித்தார் ஒருபிடி! கடைசியில் மகாதேவ முதலிக்கு

மட்டுமல்ல, அந்த மாடி வீட்டுக்கும் சேர்த்துக் கொடுத்தார் சவுக்கடி!

* * *

மாமன் வாழ்கிறான் மாடிவீட்டிலே மாப்பிள்ளை போல. விலைவாசி இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிற நேரத்திலே, எவ்வளவு 'ஜோரா'கட்டியிருக்கிறான் வீட்டை. நல்ல பார்வையா இருக்குவீடு. அருமையான சாமான் போட்டிருக்கு. கண்ணாடி போலே இருக்கு மரச்சாமான்களெல்லாம். "கர்டர்" கொடுத்துக்கூடம் அமைத்து இருக்கிறான். மாடிமேலே கொஞ்ச நேரம் மாலை நேரத்திலே உலாவினாலே போதும், பித்த கெட்டு அன்று இருக்கும். இப்படி மாமன் மாடி வீட்டிலே மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான், இங்கே நம்ம சேஷாசலம், மகாதேவமுதலிக்கு மருமகன் என்றபேர் மட்டும் சுமந்து கொண்டு கிடக்கிறான். நேற்று இராத்திரி மழையிலே, அவன் வீட்டுக்கொல்லைச் சுவர் இடிந்து, கரைந்து போயிட்டுது!

புதுமனை புகுவிழாவுக்கு விடியும் போதே வந்திருந்து விருந்து முடியும் வரை இருந்து வீட்டுப்போன வில்வநாதசாமி, இப்படி விசாரப்பட்டார். சாமி கிடையாது வில்வநாதருக்கு. பெயர் சாமி என்று இருப்பதற்குக் காரணம், அவருக்குக் குடும்பம் என்பது கிடையாது. நல்லவர் என்று, சகலரும் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக, வில்வநாத சாமி, விடிந்ததிலிருந்து பொழுது சாய்கிற வரையிலே பலருடைய வீடுகளுக்குச் சென்று அவரவர்கள் கூறும் குறைகளைக் கேட்டு, அவர்களுக்கெல்லாம் சமாதானம் கூறிவிட்டு, அப்பவே கையோடு எடுத்துக் கொண்டு போன, கட்டுமாத்திரை, சூரணம், தைலம், இவைகளையும் சமயத்துக்கும் இடத்துக்கும் ஏற்றஅளவு "இறக்குமதி" செய்துவிட்டு, வருகிறவழக்கம். மாடி வீடு, அழகாக இருக்கிறது என்று மட்டுந்தான் மற்றவர்கள் சொன்னார்கள். "மகாதேவு மனதுக்கு இதெல்லாம் ஒரு பிரமாதமா? நான் சொல்லமாட்டேன். அவன் மகாராஜா, தீர்க்காயுசாக வாழ வேணும். இது என்னவீடு! தன்றுங்க. இதைவிட பெரியபெரிய வீடு, தோட்டம், வயல், சகல சம்பத்தும் நம்மமகாதேவுக்குக்கிடைக்கும்," என்று வில்வநாதசாமி மட்டுந்தான் சொன்னார். எல்லோருந்தான் மகாதேவமுதலியாருக்குச் சந்தோஷம் ஊட்டுவதற்காகப் பலப்பல உபசாரம் பேசினார்கள். சாமி சொன்னதுபோல வேறேயாருக்குச் சொல்லத் தெரிந்தது! [illegible] தான், கூட்டோ, குழம்போ, பொரியலோ செய்வதிலே. இருந்தாலும் "கைபாகம்" இருக்கிறதல்லவா! அது போல, எல்லா உபசாரமும், சாமியாருடைய உபசாரம் போலஇருக்க முடியுமா? "வாய்பாகம்" இருக்கே!—மகாதேவமுதலியாரின் மூத்தமனைவியின் ஒரேபெண் சேஷாசலத்தைக் கலியாணம்செய்து கொண்ட, மூன்றும் வருஷம், மாமனுருக்கும் மருமகனுக்கும் பிரமாதமானசண்டை வந்தது. இதேசமயம் மூத்தமனைவியும் இறந்து விடவே, விரோதம் முற்றிவிட்டது. சேஷாசலத்தின் முகத்திலேயே விழிக்கக்கூடாது என்று இருந்துவிட்டார் மகாதேவமுதலியார். புதுமனை புகுவிழாவுக்குச்சேஷாசலமும் வரவில்லை, சொக்கியும் வரவில்லை. அவர்கள் மனம் வேதனைப்படும்என்பது, பலருக்கும் தெரியும். என்ன செய்வது அதற்கு? என்று இருந்துவிட்டனர் அவர்களெல்லாம். வில்வநாதசாமிஇருப்பாரா? விழாமுடிந்தபிறகு நேரே சேஷாசலத்தின் வீட்டுக்குச்சென்று, தெருத்திண்ணையிலே உட்கார்ந்துகொண்டு அன்புரை வழங்கினார். விழாவிலே அவரைக்கண்டவரொருவர், "சாமி! காலையிலே அங்கே இருந்தீரே!" என்றுசொன்னார். "போயிருந்தேனே, காலுரத்தான். பார்த்துவிட்டு வந்தேன். வைபவமாகத் தான்இருந்தது" என்றுமுன்னுரையுடன் சேஷாசலத்தின் மனக்கொதிப்புஅடங்க பேச்சு மருந்து தந்தார், சாமியார்.

* * *

படுத்தபடுக்கையாக்கிடக்கறேன், பாவிறேலுன் ஒரு பேச்சு. "என்னுடைய்யா செதுப்பா பிழைச்சியான்னு!" கேட்கவே இல்லையப்பா. எப்படி இருக்குப்பா காலு! ஊமெஞ்சமா சொன்னுங்க, இந்த காலிலே ஒருசாமான் கிடைச்சா இன்னொருசாமான் கிடைக்காதே, இப்பவா விடுகட்டறதன்று. முதலியாரே! கண்டவங்க பேச்சைக் கேட்கவேணுமுங்க. நான் இருக்கறேன், உங்களுக்குச் சாமானைப் பத்தின கவலையேவேணும். எங்கே இருந்தாலும் எல்லாச் சாமானையும் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறது என்பொறுப்பு. நானுபேரு நானு விதமாகத்தான் சொல்லுவாக,நீங்க பேசாமெ ஆரம்பியுங்கோன்னு தைரியம் சொல்லி, சாயா அலைந்து திரிந்து, வேளாவேளைக்குச் சோறு உண்டா, சுயா உண்டா? செத்துச் சுண்ணாம்பாயோன். மழைகாலம் வருவதற்குள்ளே வீட்டைக்கட்டி முடிச்சேன். எல்லோரும் மூக்கு மேலே விரலை வைத்தாங்க; பூச்சு வேலைமட்டுந்தான்பாக்கி. அலைந்து திரிந்ததிலே, கைகால் பிடிப்பும் காச்சலும் வந்தது. படுத்தபடுக்கையாக் கிடக்கறேன். நேத்து, இரு நப்பி, வேசமாய். ஒரு வெதநீர் பாககூடகிடையாதய்யா! இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கட்டி முடிச்சனே, இதானா சொல்லி ஒரு தனி மனி கிடையாது. எப்படிஇருக்கு மனஷனுடைய போக்குதை. மாடா உழைச்சேன், மாடியிலே ஏறி கிட்டு உலாவுறான் மனுஷன்; இங்கே நான் அடியாந் நடிக்கறேன், திரும்பிக்கூடப் பார்க்கலே, ஒரு பேச்சுகேட்கலே, இப்படி இருக்கு போக்குதை. அவனை எல்லாரும் குறைசொல்லி என்ன பிரயோஜனம். இருபதுரூபா தானிக்கையுள்ள சாமானை, கடைக்காரனிடம் வாயடி வல்லடி செய்து,பத்து பதினைந்துக்கு வாங்கிக் கொடுத்தேன். இதுக்கைக்கு அந்தக்கை சாமான்களை நான் வாங்கியிருந்தாகூட, இன்னோம் ஆயிரம் ஐந்நூறு மிச்சம் பிடிச்சிருப்பேன். என்னமோ. மனுஷன் நம்மைநம்பி காரியத்திலே இறங்கிவிட்டான். நாய்ப இந்தச் சில்லறைச் செல்லுண்டிக்கெல்லாம் ஆசைப்படக் கூடாதுன்னு நினைச்சி சந்தர்ப்பத்துக்குப் பொறுமையாயிட்டேன். என்னமோ, நான் தான் ஏறி உரைத்த போறவன் மாதிரி, இராத்திரிக் கெல்லாம் 'ஜிரான்' போடறது இப்படிக் கட்டலாமா, இல்லை இக்கலை அடிக்கலாமா, இல்லை, சாமான் போடலாமான்னு. இப்ப, என்னு கேட்க ஆள் இல்லையா! மருந்துக்குப்பணமில்லைபோலேயன். உடம்பிட்ட நாய பிறந்து பேசறேன். நான் வாய்திறந்து அவனை ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது, அவன் சுகமாக இருக்கட்டும்யா. ரொம்ப சுகமாத்தான் இருப்பான். போகுன்போ. ஆண்டவன் அவன் செய்யற காரியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறான். மகாராஜா இருக்கட்டும் மாடிவீட்டிலே,என்னைத் தள்ளிக் கசக்கிச்செய்யறவன் எவனும் வாழ மாட்டான்யா.

* * *

பலவிதமாகக் கட்டத்துவங்கி, 'நான் வாசி முடிவதற்குள்ளே உன்ன கூலி பெற்றுக் கொண்டேதா இராமன், கடன் கேட்டு, அதைக் கொடுக்கமறுத்தவிடம் காரணத்துக்காக சண்டைபோட்டுக்கொண்டு, "வேறே எவனையாவது

(13-ம் பக்கம் பார்க்க)

16-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வர்களையும், மனமாரப் பாராட்டினார். தலைமை ஆசிரியர் திரு. கோபாலய்யர், உணவு விடுதி கணக்கு ஆய்வாளர், மற்றும் பல ஆசிரியர்கள் ஆகியோருக்குநன்றி கூறியும், மாவட்டக்கல்விஅதிகாரிக்குநன்றி தெரிவித்துக்கொண்டும், அன்றிரவை விழாவாகக் கொண்டாடினர். அந்தச் சமத்துவ விழாவினைக் கண்டு, மனம் வெகுண்டுதான், அதே விடுதி மாணவர்களில், நாற்பதின்மர்—பிராமணர்கள் — நாம் இனி இந்த விடுதியிலே இருக்க மாட்டோம், என்று கூறிக் கிளம்பி விட்டனராம். இந்த உத்தமர்களின், பெயர்கள் எதிர்கால வரலாற்றிலே பொறிக்கப்பட வேண்டுமே!! எவ்வளவு குருட்டுப்போக்கும், முரட்டுப் பிடிவாதமும் இருக்கவேண்டும் இந்த நாற்பது பேருக்கு! இருட்டறையில் உள்ள தடாஉலகம்! ஜாதி இருக்கின்றதென்பானும் இருக்கின்றனே! என்று நமது கவிபாடினரே, அதுபோதாது. கொஞ்சம் மாற்றி, அவ்வடி இரண்டடிகட்டி வெளியிட வேண்டும் அடுத்தபதிப்பில்,

இருட்டறையில்உள்ளதடாஉலகம்
இருக்கின்றார் நாற்பதின்மர் வீரர்-
என்றிருக்க வேண்டும்.

மதுரையில் இன்ன ஓட்டலில், ஆதித் திராவிடர்கள் நுழைய அனுமதிக்கப்படடன — ஓட்டல் உரிமையாளர், பழங்குடி மக்களை வரவேற்றார்.

[illegible] பகுதியில் ஓர் மைதானத்திலே, இந்து,முஸ்லீம், பழங்குடி மக்கள் ஆகியவர்கள் 2000 பேர் கொண்ட சமபந்தி உணவு நடந்தது கண்டு களித்துப் பாராட்டினர்

இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வெளிவரக் கண்டு, மகிழ்ச்சியும் பெருமையுமடைகிறோம் அல்லவா!

தஞ்சை [illegible] முறை கண்டித்து சார்ந்த இந்த நாற்பதினர், கட்டுரைத் தெரிவிக்கின்றனர் தங்கள் போக்கின் மூலம், 'பழைமைமடிந்தேவிட்டது என்று எண்ணுதீர்! இதோ அதன் சின்னங்களாக நாங்கள்இருக்கிறோம் காணீர்" என்று.

இது, கருப்புச் சட்டைக்காரர்களின் சூழ்ச்சி என்று கூறி இதிலே கலந்து கலகம் செய்ய முற்படவாரம், தேசிய கட்சியைச் சார்ந்த சில தமிழ் மாணவர்கள். அது கேட்டு உண்மையிலேயே வருந்துகிறோம். ஏனெனில், இத்தகைய சமூகக்கேடுகளையும் பணியிலே, கூட்டுப்படை வேண்டும்—தமிழருள் அரசியல் பற்றி கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பினுங்கூட, இத்தக் காரியங்களிலே ஒன்றுபட்டு வேலை செய்யவேண்டும். 'நாற்பதின்மர்' இருக்கட்டும்,அவர்கள் அல்ல, அபாயக் குறிகள்—பழமையின் கடைசி காலக் குறிகள் அவை—கவலிக்க வேண்டுவதுமில்லை—கவலை கொள்ளவேண்டுவதுமில்லை அவர்களைப்பற்றி. கலக்கிடமாகும் செய்தி, காரியத்தைத் துவக்கினோர் கருஞ்சட்டையினர், எனவே நாம் அதனை ஆதரியோம் என்று சில கதர்ச் சட்டையினர் கருதினரே, அதுதான் கவலைக்கிடமளிக்கக் கூடியது. அந்த மனப்போக்கு நல்லதல்ல. நாடு முன்னேற அது அல்லவழி. சட்டையின் நிறம் கிடக்கட்டும் ஒருபுறம், சமுதாயத்தின் 'தரம்' எவ்வளவு மட்டமாக இருக்கிறதென்பதைக் கவனித்து மாணவர்கள் காரிய மாற்ற வேண்டும். கட்சிக் காய்ச்சலைக் காரணம் காட்டி, கடமையைச் செய்வதினின்றும் தவறிவிட வேண்டாம்.

இவ்வளவு சாமான்யமான கிளர்ச்சி, இந்த உணவு விடுதியில் சமத்துவம் கேட்டுப்பெறுவது. இதற்கு எவ்வளவு முயற்சி தேவைப்பட்டது, அப்படிப்பட்ட காலம் இது! எந்தக் கட்சியின் தலைவராக இருக்கட்டும்—நாற்பதின்மரின் நற்குணத்தை நாட்டிலே பரவச்செய்யும் போக்குக்கொண்டதலைவர்கள் இல்லை — மற்றத் தலைவர்கள் பலரும், சகல கட்சியினரும், ஜாதிபேதம் தொலைக்க வேண்டும் என்று இன்று வெளிப்படையாகவே பேசுகின்றனர். இந்த நாட்டிலே, மாணவர்களிடையே, சட்டையின் நிறம் வேறு, சர்க்காருக்கு வேறு என்ற காரணத்துக்காக நாட்டை உள்ளிருந்தே கெடுத்துவரும் ஜாதிபேதக் கொடுமையை ஒழிப்பதிலே மாறுபட்ட எண்ணம் வரலாமா? நாடு, இவர்களைத்தானே நம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தக் கட்சியானாலும், சமூகத்தைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும், என்று கொண்ட மாவீரர்கள் உள்ளனர், அவர்களின் கூட்டு முயற்சியின் பலனாக, நாட்டுக் கேடுகள் தவிடு பொடியாக்கப்படும், என்ற நம்பிக்கை மேலும் உறுதியாகும்படி காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். இந்தக் கூட்டுப்படை திரண்டு விடாதபடி தடுத்து விடலாம், தடுப்பதன் மூலம், பழமையை நிலைநிறுத்தலாம் என்பது தான், 'நாற்பதின்மர்' நெஞ்சிலே உள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, நாட்டிலே எங்கும் காணப்படும் 'நாற்பதின்மர்'களின் நோக்கம். அவர்களின் நோக்கத்தை முறியடித்தாலொழிய, முன்னேற்றம் இல்லை! கூட்டுப்படையாக வேண்டிய தோழர்களிடையே, எக்காரணம் பற்றியேனும் 'பிளவு' காணப்பட்டால், நாற்பதின்மர் நுழைவர் அதற்குள்—பிளவு பெரிதாகும். பிறகு, நாடு பழையபடிகாடாகும். எனவேதான்,'தமிழராகஇருந்தும், இந்தக் காரியத்திலே ஒத்துழைக்க மறுத்தனரே' என்று வருத்தமுற்று இதனை எழுதினோம். நாம், 'நாற்பதின்மர்' இருப்பர் என்பதை அறிவோம். நற்பண்பைத்தமிழரிலே சிலருங்கூட மறப்பர், என்று எண்ணவில்லை.

நாற்பதின்மர் தம் வழி செல்லட்டும்—அறிவு வளர்ந்த நிலையில் நாடு வரும்போது, இவர் தம் போக்கு கண்டு, நாடு, கைகொட்டி நகைக்கும்! தமிழ் மாணவர்களே! ஜாதிகுல பேதமற்ற சமூகத்தின் பணிகளே! உங்கள் கூட்டுமுயற்சியிலே மட்டும் குந்தகம் ஏற்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் தமிழகம் பொலிவு பெறும், சமூகம் புது உருவடையும்! அப்போது ஒளியாவியது ஓட்டமெடுக்கும் வெளவால்களென, நாற்பதின்மர் போன்றோர், நமது நாட்கள் முடிந்துவிட்டன என்று கதறி ஓடும் — அல்லது, கலங்கி மாறும்.

பொறுமையுடனிருந்து, பொறுப் புணர்ச்சியுடன் காரியமாற்றி வெற்றி பெற்ற மாணவர்கள் அனைவரையும் பாராட்டுகிறோம். துணைநின்ற ஆசிரியர்கள் அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு நன்றி கூறுகிறோம். விலகிய நாற்பதின்மருக்கு என்ன கூறுவோம்! நாடு முன்னேறிக் கொண்டே வருகிறது, விழியுள்ளவர்கள் காணலாம் அவ்வளவுதான் அவர்களுக்குக் கூற முடியும்.

✻

துண்டுஸ்தான் திட்டம்!

—:(o):—

"இறுதிப் போராட்டம் என்று பல பேர் எத்தனையோ முறை பேசி இருக்கிறார்கள் எகாதிபத்யம் எங்களை [illegible] செத்து விட்டதே. செத்த [illegible] அடிக்கத் தயாராவதில் என்ன பிரயோஜனம்?"

பாட்னாவில், கிருபளானி
17—2—47.

* * *

"அடுத்த போராட்டம் பொதுமக்களின் ஏகோபித்த போராட்டமாக இருக்கும். அதை விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் தான் முன்னின்று நடத்துவார்கள். கடைசியாக ஒரு போராட்டம் நடத்தினால்தான் இந்தியாசுதந்திரம் அடையும் என்று நான் நம்புகிறேன்."

ஜெயபாலஸ்
ஆச்சாரியநரேந்திரதேவ்.

* *

"சுதந்திர வாசல் திறந்து விட்டது. நம்முடைய அரசியல், பொருளாதார துறைகளில்இப்போதே பெரும்மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் கோண்டு பெரிய மாறுதல்களும் உருவாகி வருகின்றன. இத்தகையநெருக்கடியான தருணத்தில் மாணவர்கள் தத்தம் பொறுப்பை உணர்ந்து சமுதாயத்தைப் புதியமுறையில் சீர்திருத்தி வருங்கால சேவைகளைச் செய்யத்தங்களைத் தயார் செய்து கொள்ளவேண்டும்."

மௌலானா ஆஜாத்
புது டில்லி
21—2—47.

* * *

"பிரிட்டிஷாரின் சூழ்ச்சி இன்று வெளிப்பட்டு விட்டது அரசியல் நிர்ணயசபை வேலைகளைவிட்டுவிட்டு காங்கிரஸ் ஒருபுரட்சிகரமான போராட்டத்தைஆரம்பிக்க இன்னும் காலங்கடந்து விடவில்லை.

இறுதிப் போராட்டத்திற்குத் தயார் செய்து கொண்டு, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகிய வர்க்கங்களுடைய பலத்தைஒன்று திரட்டுவதுதான் இது தலைவர்களின் முக்கிய கடமை"

கான்பூர்
ருய்க்கர்
21—2—47.

போர் இல்லை, என்கிறார் கிருபளானி! அடுத்த போருக்குப் படை திரட்டச் சொல்கிறார் ஆச்சாரிய நரேந்திர தேவ்!

யார் கூறுவது, சரி இருவரும், செல்வாக்குள்ள தலைவர்கள்! இருவருக்குள், இவ்வளவு, முரண்பாடு இருக்கும்போது, பொது மக்கள் மனம் குழம்பாமல் எப்படி இருக்க முடியும்?

மௌலானா ஆஜாத் கூறுகிறார், சுயராஜ்யம் கிடைத்துவிட்டது என்று, அதெல்லாம் இல்லை பிரிட்டிஷார் புதிய சூது செய்கிறார்கள் எனக்கூறு ருய்க்கர் எனும் தலைவர்! யார் கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்வது?

இவ்விதமான சிக்கல், குழப்பமும், திகைப்புமே இன்று நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. களிப்பூட்ட வேண்டிய கட்டமாக இல்லை, கலக்கமூட்டுவதாக இருக்கிறது. பேசுகிறோம் என்கிறது ஏகாதிபத்யம்! புரியவில்லையே, போன பிறகு இங்கு என்ன கேடு என்று. பொழுது புலர்ந்தது என்று பெருமை! போர் மூண்டது என்று எச்சரிக்கை! தலைவர்களோ, ஆளுக்கொரு பேச்சுப் பேசுகிறார்கள். கலகம், பலாத்காரம் ஆகியவற்றை அவர்கள் பலமாகக் கண்டிக்கிறார்கள் — ஆனால் கலகமோ நிதய நிகழ்ச்சியாகி விட்டது. தீ தெரிகிறது எங்கும்! பிணம் விழுகிறது! பிளவு பெருகுகிறது! அமைதி இல்லை! இந்நிலையில்தான் 'ஆகட்டும், ஆகட்டும், சீக்கிரமாக ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளுங்கள், நாங்கள் வெளியேறப் போகிறோம்" என்று ஏகாதிபத்யம் கூறுகிறது. ஏற்பாடு எவ்விதம் இருக்கிறது?

பாகிஸ்தானுக்குப் பாதகம் விளைவிக்கக்கூடிய எந்த திட்டத்தையும் ஏற்கமாட்டோம் என்று லீக் கூறுகிறது.

இரண்டு நூற்றாண்டுகளாகப் பிரிட்டிஷ் பிடியில் இருந்தோம், இனி அது விலகப் போகிறது, விலகுகிற போது, நமக்குள் வீண் தகராறு வளர்த்துக்கொண்டு, வெள்ளையன் மீண்டும் மோசப்பம் பிடித்துக் கொண்டுவர இடமளிக்கக்கூடாது. எனவே [illegible] தவிர்த்து, [illegible] [illegible] கூடி [illegible], பிறகு, [illegible] [illegible] ஏற்படக்கூடிய [illegible] இந்தப்படி செய்வோம், என்று காங்கிரஸ் எண்ணவில்லை பாகிஸ்தானை மறுக்கிறது.

இரு கட்சிகளின் பிடிவாதத்தின் பலன் என்ன? 1946ம் ஆண்டில் 12400 பேர் கலகங்களில் கொல்லப்பட்டனர், விழுந்தனர்! [illegible] [illegible].

பிரிட்டிஷ் படைகள் பணி வாங்கும், இராணுவச் சட்டம் பிறப்பிக்கவும் வசதி இருக்கும் இந்த நாட்களிலேயே இக்கோர நிலைமை என்றால், 1948 ஜூனுக்குப் பிறகு என்ன ஆகுமோ என்று எண்ணும் எவரும் திகைப்படைவர் [illegible] அவ்விதமாகி விட்டது.

1948ல் பிரிட்டிஷார் வெளியேறினதும், இந்துஸ்தான் தனி மண்டலம் என்று அறிவிக்கவிட வேண்டும் என்கிறார் கல்கத்தா [illegible] பக்ஷி. பிரிட்டிஷார் வெளியேறினதும் ஒவ்வொரு திட்டமும், கூறுபோடுவது, அவ்வப் பேச்சு அமையும் பலாபலத்தைப் பொறுத்திருக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

முஸ்லீம்களுக்குத் தனிராஜ்யமா வேண்டும்? அப்படியானால் பஞ்சாபிலே இந்த மெஜாரிட்டியாக உள்ளவர்களில் உள்ள முஸ்லீம்களெல்லாம் பாகிஸ்தானுக்கு சென்று குடியேறி விடட்டும் என்று கேலிக்குச் சொன்ன வார்த்தை இப்போது, சீரான முறையிலான வேலைத் திட்டமாகவே ஆகிவிட்டது.

அறுபதினாயிரம் பேர் அபாயத்தில் இருக்கிறார். இதனைப் பயிரிட்டுப் பிழைக்கலாம். தங்க இடமும் வசதியும் தருகிறோம் உத்திரவுக்கிணங்க தருகிறோம், கடமை செய்ய நிரப்பித் தாரும், வருக! வந்து குடியேறுக!—என்று, பீகார் முஸ்லீம்களைச் சேர்த்து மந்திரி ஜனாப்

குல்பர் அழைக்கிறார். பீகாரிலிருந்து ஏற்கனவே முஸ்லீம்கள் அனேகர், வங்கம் சென்று தங்கி இருக்கின்றனர்—வங்கசர்க்காரும் இதற்காகப் பெருஞ்செலவிடுகிறது. இதுபோன்றே, நவகாளிப்பகுதியிலிருந்து, இந்துக்கள் வெளியேறினர். அதாவது முஸ்லீம்களோடு சேர்ந்து வாழ முஸ்லீம்களும், இந்துக்களோடு சேர்ந்துவாழ இந்துக்களும், தங்கள் பிறந்தவீடாக வாழ்ந்துவந்த இடங்களை விட்டுச் சென்றுவிடத் துணிந்துவிட்டனர். இரு இனவட்டங்கள் அமைந்து வருகின்றன!

நாட்டைத்துண்டுபோடு காசதிட்டத்துக்கு காங்கிரஸ் ஒருபோதும் சம்மதிக்கமாட்டோம். எங்கும் யாரும் வெளிப்படையாக இருக்கிறது. இந்தத்தனிராஜ்யம் கேட்குமுறை! யார் ஒப்புக் கொள்வர் இதற்கு? பாரதமாதவை வெட்டுவதா! பசுவை அறுப்பதா? குழந்தையைக் கூறு போடுவதா, என்று கோபமும் சோகமும் கொண்டு பேசிவந்த காங்கிரஸ், சென்றகிழமை, காரியக்கமிட்டியிலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறது. என்ன தீர்மானம்! [illegible] [illegible] [illegible] யாரும் இதுபோன்ற தீர்மானம் வரக்கூடுமென்று எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார்கள்.

"பஞ்சாப் மாகாணத்தை இரண்டு துண்டுகளாக்க வேண்டும்"

காங்கிரஸ் காரியக்கமிட்டி கூறுகிறது. இதுபோல! பரந்த இந்திய பூபாகத்தில், கிழக்கு மேற்காகவும், வடக்குத் தெற்காகவும் ஆயிரத்தெட்டு அதிகப்படி [illegible] உள்ள [illegible] ஒரே [illegible] ஆட்சிசெலுத்துவது தெளிவும் சரியுமல்ல முறையுமல்ல, திறமையாகவும் இருக்காது ஆகவே இந்திய பூபாகத்தை, ஒரே அரசு என்று கூறாமல், எந்தெந்தப் பூபாகத்திலே, எந்த இனம் மொத்தத்திலே, பெருவாரியாக இருக்கிறதோ, அந்த இனத்தவரின் அரசாக அமைக்கவேண்டும்; அம்முறைப்படியே கவனிக்கும்போது, வடமேற்குஎல்லைப்புறம், பஞ்சாப், சிந்து, பெலுசிஸ்தானம், வங்காளம், அசாம், இந்தப் பகுதிகள் [illegible] பூபாகத்தில் முஸ்லீம்கள் பெருவாரியாக உள்ளனர், ஆகவே, இதனைப் 'பாகிஸ்தான்' ஆக்கவேண்டும் என்று ஜனாப் ஜின்னா கேட்டார். அவர் கேட்பது யாதெனில்: இரண்டு தனிப் பிரதேசங்கள் பெற்றே ஒருபிரதேசமாக வாழ வேண்டும்; இரண்டுக்கும் இடையே ஒரு தாழ்வாரம் தேவைப்படும், ஒன்றுகவாழ. நாம் கேட்கும் 'திராவிடநாட்டு'க்கு இந்தச்சங்கடமும் கிடையாது; இயற்கையின் எல்லைக்கோடாக விந்தியம் அமைந்துவிட்டிருக்கிறது. இவ்வண்ணம் இன அரசு கேட்ட ஜின்னாவை எதிர்த்தவர்கள் காங்கிரசார்; இதுபோது அவர்கள், பரந்த பூபாகத்திலேகூட அல்ல அதிலே உள்ள ஒருமாகாணத்திலே பஞ்சாப் இரண்டாக்கப்படவேண்டும் என்கிறார்கள். ஒருமாகாணத்தைக்கூட இரண்டுதுண்டுகளாக்குவர், அவசியம் ஏற்பட்டால் என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது இது காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையாகிவிட்டது என்பதும்விளங்குகிறது. பஞ்சாப்பை, வசதியையோ, உரிமை உணர்ச்சியையோ, பாதுகாப்பையோ முன்னிட்டுப்பிரித்துவிடுவது அவசியம் என்று, காங்கிரஸ் கருதுகிறது. என்றால், அதுபோன்ற அல்லது வேறு சில காரணங்களுக்காக இந்திய விலேயுள்ள அரசுகள் அமையும் விதத்திலே, பிரிவுகள் ஏற்பட வேண்டும், என்ற திட்டம், மிகமிகப்பொருத்தமானது என்று ஏற்பட வில்லையா!

பார்லிமெண்டின்மீது ஆணையிட்டுக், காங்கிரஸ் பேசிவந்தகாலம் ஒன்று இருந்தது வங்காளத்தை இரண்டாக்கவேண்டுமென்று பிரிட்டிஷார் ஒரு திட்டம் போட்டபோது, வங்காளப்பிரிவினையை எதிர்த்துக், காங்கிரஸ் போராடிய காலம் ஒன்று இருந்தது. நாடுமுழுவதையும் ஜனாப் ஜின்னாவே வேண்டுமானாலும் ஆளட்டும், நாட்டைக்கூறு போடும் நாசவேலைமட்டும் வேண்டாம், என்று தவறாமல் கூறிவந்த நாட்கள் போய்விட்டன. நாட்டுப் பிரிவினைத் திட்டத்தை எதிர்த்தவர்கள் இன்று ஒரு மாகாணத்தை இரண்டு துண்டாகக வேண்டுமென்கிறார்கள்! எவ்வளவு அற்புதமானமனமாற்றம்!!

பாஞ்சாலத்தை, இந்துவும் சீக்கியரும் பெருவாரியாக வாழும் பஞ்சாப் பகுதியாகவும், முஸ்லீம் பெருவாரியாக வாழும் பகுதி என்றும் இரண்டு தனித்துண்டுகளாககினால்தான், இந்து, சீக்கிய, மக்கள், சுகமாக வாழமுடியுமாம் பாஞ்சாலம் ஒரே மாகாணமாக இருக்குமானால் அங்கு முஸ்லீம் ஆட்சிதான் மெஜாரிட்டி முறைப்படி இருக்கும். அந்த ஆட்சியின் கீழ், சீக்கியரும், இந்துக்களும் இருக்க முடியாது, இடர்நேரிடும். எனவே சீக்கியரும் இந்துவும் மெஜாரிட்டியாக உள்ள பகுதியைத்தனியாக்கி விடவேண்டும் என்கிறது, காரியக் கமிட்டி! பஞ்சாபிலேநடைபெறும் குழப்பு கலவரத்தை இதற்குக் காரணமாகக்காட்டுகிறதுகமிட்டி. ஜனாப் ஜின்னா, உள்ளூரச் சிரித்துக் கொண்டிருப்பார், பாகிஸ்தானை எதிர்த்தவர்கள் இப்போது துண்டுஸ்தான்கள் கேட்கும் அளவுக்கு முன்வந்துவிட்டது கண்டு! சிலஜில்லாக்கள், பஞ்சாபில் இந்து, சீக்கியர்கள் பெருவாரியாக உள்ள இடம். சட்லஜ் நதியின் இருகரைகளில், இப்பக்கம் இந்துவும் சீக்கியர்களும், பெருவாரியாக உள்ளனர்; அப்பக்கம் முஸ்லீம்கள் உள்ளனர்.

கர்கான்
ஹிசார்
பிரோஸ்பூர்
லூதியானா
ஜலந்தர்
அமிர்தசரஸ்
குருதாஸ்பூர்
ஹோஷியார்பூர்
கங்கரா
அம்பாலா
கர்னால்
ரோடாக்

என்ற ஜில்லாக்கள், பஞ்சாபில், இந்துக்கள் பெருவாரியாக உள்ள இடங்கள். இவைகளைப் பஞ்சாபிலிருந்து பிரித்து ஐக்கியமாகாணத்துடன் சேர்த்து விடுவது, என்பது காங்கிரசின் திட்டம். இந்த ஜில்லாக்களிலே உள்ள இந்துக்களை, பஞ்சாபில் அமையக்கூடியலீக்மந்திரிசபையிலே விட்டுவைக்க முடியாது, என்றுகாங்கிரஸ் கூறுகிறது.

அதாவது பஞ்சாபில், லீக்மந்திரிசபைதான் அமையும் என்பதைக் காங்கிரசே ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது. முன்பு சொன்னதுவேறு, பஞ்சாபிலே லீகுக்குச் செல்வாக்கு இல்லை, லீகல்லாத மந்திரி சபையே தான் ஏற்படமுடியும் என்றனர். இப்போது, லீகுக்குத் தான் இடமுண்டு பஞ்சாப் ஆட்சி என்று காங்கிரசே கண்டுகொண்

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு

காஞ்சி] 16—3—47 [ஞாயிறு

யோசியுங்கள்!

"முதலாளிகளுக்காக முதலாளிகளால் நடத்தப்படும் இராச்சியத்தில், தொழிலாளர்கள் என்ன பயனை எதிர்பார்க்கமுடியும்? ஏழைத் தொழிலாளருக்கு உண்மையான நன்மை ஏற்படவேண்டுமானால், முதலாளித்வ அரசியல் முறை மாறவேண்டும்; மக்களாட்சி ஏற்படவேண்டும்; பொதுமக்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்ற சர்க்கார் ஆட்சியில் அமரவேண்டும்; அப்போதுதான் ஏழைத்தொழிலாளர்களின் குறைகளைக் கவனிக்கவும், அவற்றிற்குரிய பரிகாரங்களைத் தேடவும் வழி பிறக்கும்; எனவே 'ஏழைப்பங்காளர்களாகிய' எங்களை ஆட்சியில் அமர்த்துங்கள்."

இந்த வாக்கியங்கள், இன்று ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்ந்து அரசியலை நடத்திவரும் தலைவர்கள்முதல் அக்கட்சியிலுள்ள தொண்டர்கள் ஈறாகவுள்ள அனைவராலும் அன்று (தேர்தல் காலத்தில்) கூறப்பட்டவை. பொதுமக்களும், தங்கள் குறைகள் கவனிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு, அவர்களையே ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்த்தினர். ஆட்சி நடக்கிறது. ஆனால், ஆட்சி நடப்பதற்கு அடிப்படையாக இருந்தவர்களின் குறைகள் குறையவில்லை; அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது; காரணம் என்ன?

ஒருநாட்டை வளமாக்கி நல்லநிலையில் இருக்கச் செய்வதில், காலாகாலத்திலும் உயிர்நாடியாக உள்ள ஏழைத்தொழிலாளர்களின் குறைகள் கவனிக்கப்படாததேயாகும். ஆட்சிக்கு வந்தசர்க்கார், அவசரமாகச் செய்யப்படவேண்டிய காரியம் எது என்பதைத் தெரிந்து, முதலில் அதனைச் செய்திருந்தால், நாட்டில் இன்று நடக்கும் குமுறல்களும், குழப்பங்களும் ஒருபோதுமேற்பட்டிருக்காது. அந்நியருடைய ஆட்சிக்காலத்தில்கூட நடைபெறாத அடக்குமுறைகளும் தடையுத்தரவுகளும், 'ஜனநாயக சர்க்கார்' என்று சொல்லப்படும் இன்றைய ஆட்சியில் நடைபெறுகின்றதென்றால், இதனை மக்கள் நலனுக்காக நடத்தப்படும் ஆட்சி என்று எவரேனும் கருதமுடியுமா?

இந்த விசித்திரமான ஜனநாயக ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னர்தான், எங்கு பார்த்தாலும் வேலை நிறுத்தங்கள் ஜனநாயக ஆட்சிக்கு அளவுகோலாக ஏற்பட்டுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டாக, இப்போது சென்னையில் நடைபெற்றுவரும் பி. அண்டு சி. மில்தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தத்திற்குக் காரணம், மில் முதலாளி அடைந்த அளவு கடந்த லாபத்தில் ஒரு சிறுபகுதியைமட்டும் அதாவது பத்து கோடியே இருபத்தேழு லட்ச லாபத்தில், 27 லட்சத்தைமட்டும், இந்த லாபத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குப் போனசாகக் கொடுக்கும்படி கேட்பதுதான். இது, தொழிலாளர்கள் கேட்பதற்கு முன்னரே, சர்க்கார், தெரிந்து செய்திருக்கவேண்டிய ஒருசுலபமான காரியமாகும். சொல்லாமல் செய்வர் —சொல்லிச் செய்வர்-சொல்லியும் செய்யார் என்ற மூன்றுபிரிவில், கடைசியாக இருப்பதையே நாங்கள் கையாள்வோம் என்ற முறையில் இன்றைய சர்க்கார் காரியங்களை நடத்திக் கொண்டு போகும் வரையில், ஏழைத்தொழிலாளர்களின் குறைகளை எப்படிப் போக்க முடியும்? முதலாளித்வ முறையையே நாட்டில் நிலைபெறச் செய்யும் நோக்கோடும், தொழிலாளர் குறைகளைக் கண்டெடுத்தும் பார்க்கவிரும்பாதமுறையிலும் காரியங்களை நடத்திச் செல்லும் ஒரு சர்க்காரால் பொது மக்களுக்கு—ஏழைத்தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா? இதற்கு ஒரு வழிகோல வேண்டாமா? யோசியுங்கள்!

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

டதென்று கிளம்பிவிட்டதனாலே லீக் ஆட்சியிலே பெருவாரியாக இந்து, சீக்கியர் உள்ள பகுதிகளை விட்டுவைக்க முடியாது என்று தெரிவிக்கின்றனர்.

ஆனால், இவர்கள் ஆட்சிசெய்யப் போகும் சில மாகாணங்களிலே, முஸ்லீம்கள் இருக்கப் போகின்றனரே, அவர்களெல்லாம் அந்தந்த மாகாணங்களில் தனி இடம் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது, என்பது பற்றிக் காங்கிரஸ் கருதமறுக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, எந்தப் பகுதியைப் பஞ்சாபத்திலிருந்து பிரிக்க விரும்புகிறார்களோ அதே இடத்திலே, பெருவாரியாக முஸ்லீமல்லாதார் இருந்தாலும்; முஸ்லீம்களும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு உள்ளனர். ஏற்கனவே, இந்த மெஜாரிடிமாகாணங்களிலே உள்ள முஸ்லீம்கள், இந்த ஆட்சியிலே இருக்க நேரிடுவது போதாதென்று, இப்போது பஞ்சாபத்திலிருந்து பிரிக்கப்படும் பகுதியிலுள்ள முஸ்லீம்களும் இந்த ஆட்சிக்கு உட்படவேண்டும், என்று திட்டம் தீட்டுகிறது காங்கிரஸ். அந்தப் புள்ளிவிவரத்தை காட்டுவோம்.

	முஸ்லீம்
குர்கான்	33 %
ஹிசார்	28
பிரோஸ்பூர்	45
லூதியானா	36
ஜலந்தர்	45
அமிர்தசரஸ்	46
குருதாஸ்பூர்	51
ஹோஷியார்பூர்	32
கங்ரா	4
அம்பாலா	31
கர்னால்	30
ரோடாக்	17

இவ்வளவு முஸ்லீம்கள் உள்ளனர். இவர்கள் இந்து ஆட்சியில் இருக்கவேண்டுமாம். ஏன்? யார் கூறுகிறார்கள் காரணம்!

இந்த அளவு. பூமியும், இந்தஅளவுள்ள முஸ்லீம் அல்லாதாரும், முஸ்லீம் ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடாது என்று கருதும் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக்கு,

பம்பாய்
ஐ. மா.
பீகார்
ம. மா.
சென்னை

ஆகிய மாகாணங்களிலே முஸ்லீம்கள் பலகோடிபேர் முஸ்லீமல்லாதார் ஆட்சியிலே இருக்கவேண்டுமே, என்பதை எண்ணவேண்டாமோ? இல்லைப் போலும்! இவ்வளவு பெருந்தொகையினரை,

முஸ்லீம்கள், இந்து ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டும்; இருக்கச் சம்மதிக்கிறார்கள்— ஜனாப் ஜின்னாவே, பாகிஸ்தானில் அல்ல, பம்பாயில் இருக்கவேண்டியவர் இன்றைய நிலைமைப்படி. அவ்விதமிருக்க முஸ்லீம்களின் ஆட்சியிலே, முஸ்லீம் அல்லாதார் இருக்கக்கூடாது என்பதைக் காரணம் காட்டி ஒவ்வொரு முஸ்லீம் மாகாணத்தையும் துண்டுபோடும் அளவுக்குக் காங்கிரஸ் முனைகிறது; பஞ்சாபில்மட்டுமல்ல, எங்கும் இந்தப் புதுத் திட்டம் [illegible].

பிரபல காங்கிரஸ் வாதியாகிய, ஜெயராம்தாஸ் தௌலத்ராம் என்பவர், சிந்துமாகாணத்திலே,கராச்சியும் அதை அடுத்துள்ள சில ஜில்லாக்களில், இந்துக்கள் பெருவாரியாக இருப்பதால், அவர்களை, சிந்துவில் ஏற்படக்கூடிய முஸ்லீம் ஆட்சியிலே ஒப்படைக்கக்கூடாது; அந்தப் பகுதிகளை— அதாவது சில ஜில்லாக்களை, சிந்து மாகாணத்திலிருந்து பிரித்துத் தனித் துண்டாக்கிவிடவேண்டும், என்ற திட்டம் தீட்டி, தலைவர்களுக்கெல்லாம் அனுப்பி இருக்கிறார்.

வங்காளத்திலேயோ, மேற்கு வங்காளப்பகுதியை, 'வங்காளத்திலிருந்து பிரித்து, இந்துபூமியாக்கிவிட வேண்டும்' என்று, வங்காள மாகாண இந்து மகாசபைத்தலைவர் திட்டம் வெளியிட்டிருக்கிறார், வங்காளத்திலே,

மிட்னபூர்
பங்கூரா
பர்த்வான்
ஹூக்ளி
பிர்பூம்
24 பர்கானம்
குல்னா

என்னும் ஜில்லாக்களைத் தனியாக்கிவிட வேண்டும் என்கிறார்கள்.

வடநாட்டு வம்பு நமக்கு ஏன்?

ஆம், இப்போது, பஞ்சாபம், சிந்து வங்காளம், ஆகிய இடங்களிலெல்லாம், மாகாணங்களைத் துண்டுபோடும், திட்டம் தயாராகிறது. யார், பாரதவர்ஷத்தை துண்டிப்பது என்று ஆத்திரமும் அழுகையும் கலந்த குரலில் கேட்டார்களோ, அவர்களின் புதுத்திட்டம் பாகிஸ்தானை மறுப்பது, அல்ல, சிதைப்பது, குறைப்பது என்ற அளவுக்கு வந்துவிட்டது. [illegible] ஒரு இனம் [illegible] ஆரோ, என்னவோ,

பிறகு கவனிப்போம், இதனால் நமக்குக் கிடைக்கும் பாடம் என்ன என்றால், 'ஓரணி' என்ற கற்பனைக்கு இடம் இல்லை இனி என்று ஏற்பட்டு விட்டது. அதுமட்டுமா? வடநாட்டு நிலைமை இப்படிப்பிரிவினை. பிரிவினைக்குள் பிரிவினை மாகாணத்துக்குள் குட்டிமாகாணம் என்ற அளவுக்குப் போகிறது! இந்த சச்சரவில் சிக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லாத தென்னாடும் A பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்துக்காக சுழலிலே சிக்க வேண்டி நேரிடுகிறது. இது நல்லதா? நமக்கு அவசியந்தானா? வடநாட்டு வம்புக்கு நாம் ஆளாகி நமது வளத்தை இழக்கத்தான் வேண்டுமா? நீங்கள் உங்கள் [illegible] தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள், எந்த முறையிலேயோ. திராவிடம் தனித்துவாழவும் தலைபோகும் விதமான தகராறுகளுக்கு விலகி நிலையாக இராமலும் இயற்கையாகவே பிரிந்துமிருக்கிறது இதனை A தொகுதியிலே சேர்த்து உங்கள் தகராறுகளிலே எங்களையும் சிக்கவைக்க வேண்டாம்; நாங்கள் தனித்து வாழவிரும்புகிறோம்— எங்களைத் தனி அரசாக அமைத்துக் கொள்கிறோம் என்று ஏன் நாம் கூறக்கூடாது ஏன், நமது காங்கிரஸ் தோழர்கள் வடநாட்டிலே கிளம்பும் பயங்கரச் சுழலில் தென்னாடு சிக்கிச் சீரழியாதபடி தடுக்கக்கூடாது! இது கேள்வி அல்ல!! மாற்றுக்கட்சிக்காரனின் எதிர்ப்புரை அல்ல! எதிர்காலம் எப்படியோ என்று ஏக்கம் கொண்டு தாக்கமுற்ற திராவிடருள் ஒவ்வொருவரும் காங்கிரசிலுள்ள திராவிடத் தோழர்களுக்கு விடுக்கும்வேண்டுகோள். நண்பர்களே! நாமெல்லாம் வாழ இன்றே திராவிடம் தனிஅரசாகவேண்டும், A தொகுதியின் பிணைப்பு வேண்டாம்! என்று தீர்மானியுங்கள்.

வம்பும் வல்லடியும் செழித்து வளரும் விதமாக வடநாட்டு மக்கள் நிலையும் அவர்தம் வாழ்வும் மனவளமும் அமைந்து விட்டது. நாடு ஒரே இனத்தாரின் ஆளுகைக்கு இருக்கலாகாது, எங்களுக்கென்று ஓர் அரசே தேவை என்று லீக் கேட்டது; இன்று மாகாணத்துக்கு மாகாணம் இரண்டாக்கும் திட்டத்தை வலியுறுத்துகிறது காங்கிரஸ் [illegible]! அரசியல் நிர்ணயசபையிலே லீக் கலந்துகொள்ளவில்லை. லீக் கலந்து கொள்ளாததால் அரசியல் நிர்ணயசபையின் முடிவை அமுலாக்குக் கொண்டுவர இயலாது என்று பிரிட்டிஷார் கூறுகின்றனர். அரசியல் நிர்ணயசபையிலே B. C. தொகுதிகளின் கூட்டத்திலே கலந்துகொள்ள அசாம் மறுக்கிறது. எல்லையிலுள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களும் பஞ்சாபிலுள்ள சீக்கியரும் மறுக்கின்றனர்; [illegible] கூட்டத்திலேகலந்து கொள்ளாத பகுதியினர்மீது திட்டத்தைத் திணிப்பதற்கில்லை என்று பிரிட்டிஷார் கூறுகின்றனர். இந்தச் சிக்கல் வளர்ந்து, முற்றி வழியேதும் தென்படாமல் தலைவர்களே திகைக்கிற நேரமாகப் பார்த்து, பிரிட்டிஷார் இன்னும் 15 மாதங்களே இருப்போம்—பிறகு வெளியேறுகிறோம் —இதற்குள் ஏதாவது முடிவுக்குவாருங்கள்— இல்லையேல், எங்களுக்கு எது யுக்தமென்று தோன்றுகிறதோ அதன்படி அமைப்பு ஏற்படுத்தி விட்டுப்போய் விடுவோம் என்று கூறுகின்றனர். பயங் காட்டுகின்றனர், அல்லது வேலி செய்கின்றனர் என்றுகூடக் கூறலாம் இதனை. நாம் ஏற்படுத்தும் அமைப்பும் முறையும் ஒருவருக்கொருவர் சச்சரவும் விரோதமும் முற்றிவிட்ட நிலையில், வலிமையைக் கொண்டு நிலை நிறுத்தப்படமுடியுமே தவிர வேறுவழி இல்லையே! இதற்குச் சுருக்கமான, ஆனால் நினைத்தாலே பயமூட்டக்கூடிய, பெயர், உள்நாட்டுயுத்தம் என்பதுதானே! [illegible] இன்றைய [illegible] போதாதா? உள்நாட்டு யுத்தம் என்றால். என்ன பொருள்? இன்று சீரழியும் சீனாவின் நிலைதானே!! இதற்கேதான் இவ்வளவு 'தியாகமும்' பயன்படவேண்டும்! இந்நிலை வந்தால் மீண்டும் வல்லரசுகளின் வேட்டைக் காடாக நாடு மாறுவதன்றி, வேறென்ன நேரிடமுடியும்? இந்தத் தொல்லையிலிருந்து விலகிநிற்க, சகல விதத்திலும் வசதியும், உரிமையும், அவசியமும் பெற்ற திராவிடம் ஏன், இதிலே சிக்கவேண்டும்? ஏற்கனவே தேய்ந்துள்ள நமது நாடு உருவின்றிச் சிதையுமே வடநாட்டுடன் நாம் வலியக் கட்டப்பட்டால். இதனை, ஏன், நமது காங்கிரஸ் நண்பர்கள், முன்கூட்டியே உணரக்கூடாது?

'கிருஷ்ண—கரீம்' போதாது!

ஏற்கனவே கலகபூமியாகிவிட்ட வடநாட்டிலே, இன்று என்ன நிலைமைக்கு, நாட்டை இழுத்துச் செல்கிறார்கள், என்பதைக் காட்டுவோம் நவகாளி [illegible] களிலும். ஒற்றுமைப் பாதையிலும் நடந்து சென்ற ரகுபதிராகவ ராஜாராம் பதிதபாவன சீத்தாராம் என்ற [illegible] அடிகள் சேர்த்திருக்கிறார் காந்தியார். ஈஸ்வர், அல்லா தேரே, நாம் சப்கோ, சன்மதி, தே, பகவான். பகவானே! உமக்கு, ஈஸ்வரன் என்ற பெயரும், அல்லா, என்ற பெயரும், இரண்டும் தான். எங்களெல்லோரையும் சரியான வழியிலே நடத்தி அருளும்—இது பாடலின் கருத்து. மேலும் ஒருபாடல்.

"பஜமன, பியாரே, ராமரஹீம்
பஜமனபியாரே,கிருஷ்ண—கரீம்."
ராமரஹீம்! கிருஷ்ண—கரீம்!!

[illegible] இருக்கிறதோ? நல்ல! சமரசஞானிகள் யாவரும் இதையே தான்,

[illegible] பலரால், பலவிதமான பொருள்பட்ட [illegible] ஒருவனேதான், என்பதை மறந்[illegible] கிடையாது; [illegible] இதனைக் கவனிப்போர் கிடையாது; ஆனால் அரசியல், பொருளியல், சமுதாயத்துறையிலே, [illegible] இனங்களுக்கிடையேயுள்ள [illegible] சக்தோஷமற்ற போக்கு, [illegible] தனியும் அவர் பட்டதில்லை. [illegible] எந்த ஆபத்து [illegible] இனைய [illegible] பிரச்னைகள்! [illegible] போகாதே.

காங்கிரஸ், இங்கங்களுக்குள் [illegible] ஒற்றுமைக்கு [illegible] வெளியேற்ற வேண்டுமென்று. இங்கங்களுக்குக் கூறினர் [illegible] முஸ்லீம்களுக்கு ஆதாயம் கூறி, அவர்களைப் பிரசனை விட்டு வேறு இடம் போக வேண்டாம் என்று [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] முறையில், பிறர் இதைக் [illegible] கொள்ளவேண்டும் என்று [illegible] கூறினர். [illegible] பஞ்சாபு, [illegible] இனி, இவ்விதம், இவர்களுக்கு, புண்ணுக்கு மருந்திடப்பணி [illegible] கொண்டே இருப்பது, பொறுப்பும் அன்புங் கொண்ட செயலாகுமா! என், அத்தகைய நிலைமை, அங்குள்ள [illegible] வடநாட்டுச் [illegible] அதற்குமிகமுக்கியமான [illegible] அந்தப்பகுதியுடன், [illegible] இணைத்துப் பார்ப்பதே வேண்டும், என்று [illegible] கொண்டிருப்பது [illegible] கட்டுக்கோப்பு [illegible] நாட்டினும் தான், இதற்கேற்ற [illegible] —வழிசெய்யும்.

காங்கிரஸ் [illegible] இந்தியா [illegible] ஒரு தேசம், [illegible] இந்தியா ஒரே தேசம். இதன் ஆட்சி, ஒரே அரசாகவே அமைதல் வேண்டும், எனவே, இதிலே, வடநாடு, தென்னாடென்று பிரித்துப் பேசுவது கூடாது. அகில இந்திய அரசியல் வேண்டும், ஆகவே அகில இந்தியக் [illegible] இருக்கவேண்டும் [illegible] மற்றவை சரியாக இருக்கும்

[illegible] இன்றைய நிலைமை [illegible] காத கட்டியும் [illegible] வகையை விட்டுவிட்டால் வேறு திட்டப்படிக் காரியம் [illegible] வேறிலும், கல்வி, பஞ்சம் [illegible] வங்கம், அசாம் இவை [illegible] மற்றப் பகுதிக்குத்தான், [illegible] திட்டம் ஆட்சிமுறை இருக்கும். [illegible] திட்டத்தை [illegible] போதாக்கின் [illegible] திட்டப் [illegible] அசாம் தவிர்த்தனி [illegible] ஒரு பகுதி தனி [illegible] ஒரு பகுதி தனி! இப்படி ஆறு [illegible] கேளிக் கிளர்ந்தது; [illegible] என்று [illegible] பார்த்துக்கோ!

இந்த இரவிர்தமான திட்டங்களில் [illegible] வெற்றிபெற்றால் [illegible] சேர்த்த [illegible] பூமியாக இராதிடை [illegible] தெற்கே குமரிவரை [illegible] பூமியின் எல்லை [illegible] விட்டதே.

சிந்து நதியிசை நீந்திலே
சேர நன்னாட்டிள மங்கை
யோடு
சுந்தரத் தெலுங்கினில் பண்
இசைத்தே
தோணி விட்டு விளையாடு
வோம்

இந்த கவிதை [illegible] தீராவையத்து [illegible] இனிய [illegible] திட்டப்படி [illegible] நடத்தாதும் சக்கரவில் [illegible] காரியம் [illegible] அகில இந்திய அரசியல் திட்டம் இனி இல்லை. A. B C என்ற மூன்று பிரிவுகளாக [illegible] பிரித்த [illegible] விட்டது [illegible] ABC என்ற [illegible] B. C. [illegible] இல்லை, [illegible] இந்தியா ஒரே இந்தியா இல்லை என்பது ஏற்பட்டுவிட்டது. [illegible] காங்கிரஸ் [illegible] வேறு [illegible] நீரும் [illegible]

அகில இந்திய அரசியல் திட்டம் ஒரு வகை [illegible] தென்னாட்டுக் [illegible] அகில இந்திய காங்கிரசின் தொடர்பு [illegible] அகில இந்திய ஆட்சியில் [illegible] எல்லோரும் உட்பட்ட [illegible] வேண்டும் என்ற [illegible] தொடர்பு [illegible] A.B.C. [illegible] பிரிவுகள் பாருங்கள்.

[illegible] திராவிடம் [illegible] தென்னாட்டிலே [illegible] இருப்பதை [illegible] தொடர்பை [illegible] (தென்னாடு) [illegible] திருக்கிறோம் [illegible]

A. B. C. என்ற பிரிவுகளில் B. C. ஆகிய [illegible] பிரிவுகளைக் குறைக்க [illegible] B. C. பிரிவு [illegible] A. B. C. என்ற மூன்று பிரிவுகளாக [illegible] தென்னாட்டுக்கு [illegible] இந்த [illegible]

[illegible] பிறகு தென்னாட்டுத் தோழர்கள் ஒரு அகில இந்தியக் கட்சியில் தொடர்பு இருக்கவேண்டுமென்று என்ன [illegible] என்ன பலன்? [illegible] பார்த்து, ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுகிறோம்.

[illegible] தென்னாட்டு [illegible] 1948ல் இந்தக் காரியத்தில் [illegible] பெற்றுவிட [illegible] தொடர்பு [illegible] காரணம் [illegible] A.B.C. [illegible]

[illegible] பயன் என்ன பொருள்!

காவிரி உண்டு! கங்கை ஏன்?

இங்கு, [illegible] வடநாட்டுக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கமுடியும்? [illegible] நாட்டிலே பிறந்து, வாழ [illegible] காவிரி, [illegible] இலங்கை, [illegible] வேலை [illegible] வாழ்வளிக்க வேண்டும் இந்தக் காரியத்தை [illegible] காவிரி, வைகை, தென்பெண்ணை [illegible] வடநாட்டுக் [illegible] தொடர்பு இருப்பானேன்? [illegible] கங்கை [illegible] வடநாட்டுத் தொடர்பு [illegible] சரி [illegible] வடநாட்டுத் தொடர்பு தேவையா? [illegible] என்ன இல்லை, என்ற [illegible] வடநாட்டுத் தொடர்பு வேண்டுமென்று கூற முடியும்?

[illegible] சமாதானம் நிலவச் செய்வதற்காக, [illegible] சங்கம் [illegible] வேண்டும் [illegible] சங்கம் [illegible] பண்டித நேரு [illegible] பிறகு [illegible] சங்கமும் இல்லை.

அகில இந்தியாவையும் ஒரு [illegible]

இந்தியக் காங்கிரஸ் இருந்தது; இந்த காங்கிரசே அகில இந்திய [illegible] அதற்கேற்றவண்ணம் [illegible] முறையை மாற்றிக் கொண்டது. இந்நிலையில், தென்னாட்டுக்கு அகில இந்தியத் தொடர்பு ஏன்?

[illegible] வேண்டும் [illegible] தென்னாட்டு [illegible] இந்தியக் கட்சி அகில [illegible] ஏன்?

[illegible] அகில இந்தியக் [illegible] ஏன்?

வடநாட்டுத் [illegible] தேவை? [illegible] காங்கிரஸ் [illegible] வடநாட்டிலே [illegible] வடநாட்டு முதலாளிகள் கைப்பற்றி விட்டனர்.

இந்நிலையில் நமக்கு ஏன் வடநாட்டுக் காங்கிரசின் தொடர்பு?

நாம் ஏன் வம்பை விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்?

தேன் இருந்த [illegible] பிறகு, [illegible] வேண்டுமே! [illegible] பிறகும் [illegible] முதலாளித்வம் [illegible]

ளும், ஏற்கனவே சலித்துள்ள நம்நாடு, தாங்காதே!

எனவேதான் நான் கூறுகிறேன், வடநாட்டுத் தொடர்பும், அகில இந்தியக் கட்சியும், இனியும் தேவை என்று நாங்கிளிலுள்ள திராவிட மக்கள் கூறுவதற்கில்லை. பொருளில்லை அவசியமில்லை, பலனில்லை, என்கிறேன்.

புதியபிரச்னை—புதுமுறை தேவை.

'அப்படியானால், கட்சியே வேண்டாமா?' என்பார். கட்சி வேண்டும்—நாட்டுக்கு இன்று முதல் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. சமுதாய, பொருளாதாரத் துறைகளிலே, தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்னைகள் ஆயிரமாயிரம் உள்ளன. சாதியறியாத் தமிழனிடம் சாதி தலைவிரித்தாடும் கொடுமையைக்களைய, வறுமை அறியாத் தமிழனிடம், வறுமை கோரதாண்டவமாடுவதை நிறுத்த, நாட்டின் இயற்கையைத் தட்டி எழுப்பி, சோம்பிக்கிடக்கும் செல்வத்தைச் சுரண்டுபவர்க்க, தேய்ந்து தவிக்கும் தொழிலாளரை வாழவைக்க, திசைபல சென்று அயருறும் உடன் பிறந்தோரை வாழவைக்க, எண்ணற்ற எண்ணம், எத்தனையோ வேலைகள் மனக்கண் முன் நின்று, நான் முன்னே, நீ முன்னே என்று சண்டையிடக் காணலாம். விஞ்ஞானத்தை வரவேற்கவேண்டும்—மண்ணில் பண்பட்ட வாழ்வு இருப்பதால் விண்ணை நோக்கி கையேந்தி நிற்கும் தேர்தல்களுக்கு, வாழ்வழி அமைக்க வேண்டும். புதிதாக உருவாக வேண்டும் சமுதாயம். இந்தக் காரியத்துக்குக் கட்சி தேவை! இவைகளைச் செய்யும்போது, பிற்போக்கு நிர்ப்பந்தம்—நடுநிலை—என்று கட்சிகள் அமையும்! காங்கிரசிலுள்ள திராவிடத் தோழர்களே, இதற்கான முறையிலே, கட்சியை அமைத்துக் கொள்ள முயலுங்கள்—அமைக்கும் போது, ஒரு முறை, திராவிடர்கழகம், இத்தகைய வேலைகளுக்கான கொள்கை கொண்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று பாருங்கள்—உண்டு என்றால் அதில் சேருங்கள்—சேருவீரானால், நண்பர்களே! அதைத் தடைப்படுத்தவீர்!!—இல்லையென்று உங்களுக்குத் தோன்றினால், வேறுகட்சி அமைத்துக் கொள்ளுங்கள்—நான் குறை கூறவில்லை—ஆனால், வேண்டாதது, பயன் தராதது, அவசியமற்றதும், அவ்வளவுத் தொல்லை தருவதுமான, அகில இந்தியக் காங்கிரசின் தொடர்பையும் அதன் மூலம் வடநாட்டுத் தொடர்பையும் நீக்கிவிடுங்கள்.

1948ல் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் வெளியேறுகிறது. அதே சமயத்தில், தென்னாடும் தனி உரிமை பெற்றுத் திகழத் திட்டமிடுங்கள், அதற்கான திட்டம் வகுத்துக் கொண்டாடுங்கள், காடு முன்னேற்றமடையும் முறைக்கு வழிவிடுக. அந்தக் காரியத்துக்கு, வடநாட்டுத் தொடர்பும், அகில இந்தியக் கட்சியும் தேவை இல்லை என்று உணருவதால், அந்தத் தொடர்பை நீக்கிக் கொண்டது, என்ற நிலை பிறக்கச் செய்யுங்கள்.

"முட்டை கட்டுகிறேன்! 1948 ஜூன் மாதத்தில் வெளி ஏறுகிறேன். வேண்டாமப்பா வீண் தொல்லை!"

வெள்ளை ஏகாதிபத்யம் கூறிவிட்டது இதுபோல், பலாறியல் பாராளும் மன்றத்தில்! பிரதம மந்திரி அட்லியின் அறிவிப்பு, கடந்த இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக, இந்திய பூபாகத்தைப் பிடித்தாட்டிய ஏகாதிபத்யம் ஒழிகிறது என்பதைத் தெரிவித்து விட்டது. மகிழ்ச்சி! மட்டில்லா மகிழ்ச்சி! தமிழரே! தோழரே!

தமிழர் மீது ஏற்றப்பட்டுள்ள 'மூட்டைகள்' வாழ்வை, வளைத்து விட்டன! ஆரியம்—புராணம்...ஜாதி—வடநாட்டு முதலாளித்துவம் முதலிய பலபல இலைகளைச் சுமந்து சுமந்து தமிழர் வாழ்வு வளைந்து கிடக்கிறது.

வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம், இந்திய பூபாகத்தை விட்டு விடுகிறது—விடுதலை கிடைக்கிறது!

தமிழரை, ஆரியம் விட்டு விடுமா! விடுதலை கிடைக்குமா?

விடுதலை பெறுவதற்கான முயற்சி எடுக்கும் வீரர்கள் இல்லையா!

நீட்டிடும், சுமந்தும், பல மூட்டைகளிலே, மேலே ஒரே ஒரு மூட்டையை எடுத்தானதும், பாரம் குறைந்துவிட்டது என்று எண்ணி, மற்றிருக்கும் கீழே விட்டு, எழுந்து நடக்குமா! பாவம்! [illegible] மூட்டைகள் [illegible] இல்லை [illegible]!!

தமிழரே! ஒரு மூட்டை, வெள்ளை ஏகாதிபத்யம் இறக்கப்பட்டு விடும் ஜூன் 1948ல்!

பிறகு, தமிழா? சமூக வாழ்வை நெரிக்கும் மற்ற மூட்டைகளைக் கீழே தள்ளி விட்டால், வாழ்வு நல்ல! வாழ்க்கை

—விடுதலைக்காக—ப் பணிபுரிய முன் வாருங்கள்—வெற்றி நமக்கே அஞ்சேல்!

கடைசி வைசிராயாக வருகிற மவுண்ட் பேட்டன் பிரபு, இரண்டு வேலைத்திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறாராம், காங்கிரசும், லீகும், சமரசமாகி விட்டால், ஒருவிதமாக, அதிகாரத்தை மாற்றுவதுபற்றி ஒரு திட்டமாம்! மற்றொரு திட்டம், இரு கட்சிகளும் சமாதானவழிக்கு வராமலே போகுமானால் பிரிட்டிஷார், எவ்விதமாக விட்டு போவது என்பதற்காக ஒரு திட்டமாம்!

அந்த லார்டுக்கு அழைப்பா!

இந்த இரண்டாவது திட்டமிருக்கிறதே, அதுதான் தேவையற்றதாகிறது. வெளிப்படையாக முன்னேற வழி ஏற்பட்டது. இருகட்சிகளிலும், எப்பக்கம் பிரிட்டிஷ் பலம் சேரும் என்று ஆட்டம் பார்க்கும் அளவுக்கு, நாட்டு நிலைமை கெட்டுவருகிறது! எந்தப்பக்கம் சேர்ந்தால், தனக்கு இலாபம் என்று கணக்கிட்டால், தனக்குப் பயனிக்காமல் பிரிட்டிஷ், வேலை செய்யும்! இப்போது 'யோசித்தால்' விளங்கும், இன்றைய லார்டுகள் நாட்டு வரிசையிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும் கடினமான காரியங்களை கண்டு ஆராய்ந்தால், அது பழைய லார்டுக்கு, உள்நாட்டுச் சண்டையிலே கலந்து, யாரோரும் உரிமையைப் பெற்ற ஸ்ட்ரிக்ட் லார்டின் போக்குக்கு வழி செய்வதாக இருப்பது என்று விளங்கும்.

இதைத் தடுத்தாக வேண்டும்...தமிழ் முடியும்—

வடநாட்டுச் சூழ்நிலையில் இதற்குத் தெளிவு பிறக்க வழி இல்லை.

உலகிலே உள்ள முஸ்லிம் நாடுகளின் தொடர்பை உத்தேசித்தேனும், நம் மைத்தான் பிரிட்டன் ஆதரித்தாகவேண்டும் என்று லீக் எண்ணக்கூடும். அது போலவே, ஒவ்வொருவருக்கும் வியாபாரம், பொருளாதார பலத்தையும், கட்சிகளையும் கவனித்து, நம்மைத்தான் பிரிட்டன் ஆதரிக்கும் என்று காங்கிரஸ் கருதக்கூடும். எந்தக் கட்சியின் திட்டத்தைப் பிரிட்டன் ஆதரிப்பதானாலும் அதன் விளைவு என்ன ஆகும்? பழையபடி பிரிட்டிஷ் பிடி! எந்தக் கட்சியும் வேண்டாம்—உள்நாட்டுத் தகராறுகளை நீக்கவே நிர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று பிரிட்டன் இருக்குமிடமோ ஏன் ஆகும்? இதுவே நிலைமை சொல்லி!

திராவிடம் ஏன் தேவையென்றும்?

திராவிடம், தன் தலைக்கு சம்மதமும் அமைவதும் இல்லாததும், கேடு தரக்கூடியதுமான, தொடர்பு கொண்டு தேவை வேண்டும். காங்கிரசிலுள்ள திராவிடத் தோழர்கள், இதைப் புரிந்தால் இனியும் பலத்தில் கவனிக்க வேண்டும். நாட்டின் எதிர்காலம், வளமுடையதாக இருக்க வேண்டுமானால், நாம் சுமக்கும் போக்கை இப்போதே தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும்.

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அழுதுச்சிக் கட்டிக்கொள்ளப்பா! நமக்கும் பிடிக்காது இந்தமாதிரி ஆசாமி. கம்மிகளுக்கு வேலை செய்வது, பெரிய பாபம். மனைவி என்னடா, இவ்வளவு பாடுபடுறேனே. அவன் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வீட்டை ஒழுங்காகட்டி முடிச்சபிறகு, சாப்பாடனே அதிலேசுகமாக வாழப்போகிறோம். அவன் வயிறு எரியச்செய்தா, நம்குடும்பம் விருத்திக்கு வருமா என்கிற எண்ணம் இருக்க வேணுமா? ஒன்றுமில்லை, ஒரு நாலு ரூபா கடன் கேட்டேன், அதுதமாதம் செங்கல் குளிகாரனுக்கு நான் தருவேனென்று. இட ஒரு செருக்கு கடனுக் கொடு ஆறுரூபாயன்று, கெஞ்சினேன், முடியவே முடியாது என்று சொல்லி விட்டான். செ! இனி அவனிடம் போய் வேலை செய்ய தனைவிடாது நீடிக்காதே எடுக்கலாம்னு நீ. மாளித்து விட்டேன். எவனாவது கொண்டுவந்து, எப்படியாவது கட்டிக் கொள்ளட்டும் வீடு" என்று வம்பு பேசி விட்டு; வேலைக்கு வராமல் நின்றுவிட கட்ட மேஸ்திரி குட்டப்பன் வழக்கம்.

மகாதேவர் கட்டியமாடி வீட்டுக்கும் குட்டப்பன் தான் கடைக்கால் போட்டான் — கட்டி முடிந்தபோது, இல்லை! வழக்கப்படிதான், என்றாலும் ஜாதியிலே எவனெவனோ கூப்பிட்டு, விருந்து செய்கிற மகாதேவமுதலி, தன்னையும் கூப்பிட்டு, 'இதும்' தாவேண்டியதுமுறை என்று குட்டப்பன் எண்ணினான், தவறோ எண்ணத்தான்! ஆனால் யார் அதை அவனிடம் சொல்ல முடியும்! யாருக்குக்காது உதவியாக இருக்கும், அவன் போடும் கூச்சலைக் கேட்டு! எனவே, யாரும் அவனை மறந்துபோகவில்லை. மாடிவீட்டுக்கு மகாதேவ முதலி குடிபோனதற்காக நடத்தப்பட்ட விழாவிலே தக்கவேலை தக்கவேல் கலந்து கொண்டான். அவனிடம், குட்டப்பன், கொட்டினான் தன் கோபத்தை முன்னாலே குறித்துள்ள முறையிலே.

* * *

மகாதேவ முதலியாரிடம் மட்டுமல்ல, கொல்லம் பக்கொன்று யாராவது வாழ ஆரம்பித்தாலே, அவர்களைத் தனக்கு எதிரியென்று எண்ணிக் கொள்ளும், நாட்டு வாழ்க்கைக்காரர் வீராசாமிப் பிள்ளை, தப்புத்தண்டு பிடிப்பதும், தகருடு கிளைக் கொப்புவதும், மொட்டைபெட்டிஷன் விடுவதும் அவருக்குப் பிரியமான பொழுது போக்கு. அவர் சிறப்பிர வேசத்துக்குச் சென்றிருந்தார். மகா மகாதேவமுதலியார், எல்லோரையும் உபசரித்தது போலத்தான் வீராசாமியாரையும் உபசரித்தார். ஆனால் வெள்ளித்தாம்பாளத்திலே வெற்றிலை வைத்துக்

கொடுத்தார் இல்லை முனிசிபல்; இவருக்கு, பித்தளைத் தாம்பாளத்திலேவைத்துக் கொடுத்தார். வேண்டுமென்றே தன்னை அலட்சியமாக நடத்துகின்ற பெட்டிஷன்காரர் கோபம் கொண்டார். கோபத்தைக் காட்டிக்கொண்டாரா? இல்லை! வெற்றிலையைத் தக்கொண்டார். வீடு வந்தபிறகு, தன் நண்பர் ஒருவரிடம் கொட்டுகிறார் கோபத்தையும் பொருமையையும்.

மாடிவீடு, கிடக்கறதை நான் பார்க்கிறேன் ஒரு நாள் என் ஞாமோசமன்னிக்கிட்டான். இவன் மாடிவீடு கட்டிவிட்டதாலேயே, நாமெல்லாம், இவனைக் கண்டா எழுந்து நின்று கை கட்டிச் சேவகம் செய்வோமுன்னு எண்ணிக் கொண்டான். விஷயம், உண்மை தோடு இருக்கட்டும், இன்னும் ஒரு வாரத்திலே பாரு, இந்த மாடிவீடு என்ன கதியாகுதுன்னு. பல, ஊரிலே, யாருக்கும் விஷயம் தெரியாதன்னு எவ்விகிட்டு, ஒருவேலை செய்திருக்கிறான். முனிசிபாலிடி விதத்திலே, மூணு அடி சேர்த்துக் கட்டு இருக்கிறான், தெரியுமா? போயிருக்குது "பெட்டிஷன்" முனிசிபாலிடிக்கு; அடுத்தவாரம் வந்துவிடப்போகுது, வாடா தம்பி! வந்து அளந்து காட்டுடா, யிலை யென்று கேட்டுகிட்டு. அப்ப இவன் தெரியப்போகுது, ஆசாமிக்கு. மாடிவீட்டுக் கொறடும், மாடிக்கு முன்பக்கமும், இடிந்து ஆகணும். இப்ப, தெருவிலேபோய் நின்றுகொண்டு பார்க்கறான், எதிர் வீட்டிலேபோய் நின்றுகொண்டு பார்க்கிறான், மாடிவீட்டை அழகை! முனிசிபாலிடிகாரன் வருகிறபோது தெரியப்போகுது இந்தமாடிவீட்டு இலட்சணம். கொஞ்சம் பொறு. போயிருக்குது இவனுக்குமன்னாடை. மாடி கட்டிவிட்டான், மாடி!

• • •

பக்கத்து வீட்டுக்காரர்பாட்சா முதலி, மகாதேவமுதலியாருக்குத் தாயாதி. தன்வசம் எத்தனையிருந்தும், யாரானும் கெடக்கூடாது என்ற கோபம். கொஞ்சம் வைத்த சரீரம். ஆகவே காற்றுத் தாராளமாக இருக்கவேண்டுமவருக்கு. மாடிவீடு மகாதேவமுதலியாருக்கு, அவர் தான் கிறப்பிரவேசத்துக்குச் சன்னை கொடுத்தார். இருந்தாலும், காத்து இல்லாத குறையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியுமா? அவர் பேசுகிறார்—யாரிடமுமல்ல—தானாகவே பேசிக்கொள்கிறார்.

காற்றுக்கூட வருவதில்லை இப்போ. முன்னே எல்லாம்,

போர்வைகூடத் தேவைப்படும், அவ்வளவு காற்று அடிக்கும். இந்தப்பக்கத்துவீட்டுக்காரபாவிவிட்ட பணம் சேர்ந்துபோச்சி, மாடி விடாக்கிவிட்டான். மாடிசுழும் பிடவே, நம்மவீட்டுக்குக்காற்று வருவதில்லை. ஜாதசோரம் ஆகிவிட்டது. அவன் ஏறி உட்காருவான் மாடிமேலே! இங்கே வேகவேண்டும் நாமெல்லாம். எனக்கு அப்பவே தெரியும் இந்தப்பாவி மாடிவீடு கட்டிவிட்டா, நமக்குத்தான் சனி பலவந்துசேரும்னு அதுபோலவே ஆச்சி!

• • •

வீதியிலே போகிறார்கள் மூன்றுபேர்கள். ஒருவர் வியாபாரி — ஆனால் லாபமில்லாத வியாபாரம்—மற்றொருவர் ஆசிரியர், வரி வசூல் செய்பவர்—மூன்றாமவர் தாறுத் தொழிலில் இருப்பவர், தக்கசமயம் வாய்க்கவில்லை என்றுதவிக்கும்படி. அவர்கள் மூவரும் மாடிவீட்டைக்கண்டு விட்டுத்தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகிறார்கள்—யாரும் கேட்கவில்லை—தாங்களாகவே கூறுகிறார்கள்.

எவனோ புண்ணியவான்! பகவான் அருள் கொடுத்தார், அழகான மாடிவீடு கட்டிவிட்டான்.

பாரப்பா! சாம்ப, ஆபீசர். நமக்கு வீடு குடக்கூலிக்குக் கிடைக்காமே திண்டாடவேண்டி இருக்கு. இங்கே பார், ப்ளாக் மார்க்கட் செய்யற வேலையை புதுசா மாடிவீடு!

மாடிவீடுகட்டுவான்,மாளிகை கட்டுத்தான் கட்டுவான். நாமும் தான் கட்டுவேனேன்னு கூடத்தான் கட்டமுடியும். நமக்கும் கப்பட வேண்டுமே அவனுக்கு அகப்பட்ட மாதிரியா, எமாளி எவனாவது ஒருத்தன் முட்டான், இவனிடம் கொடுத்து வித்துச்சொல்லி இருக்கிறான் நான் பேச். இவன், அதிலே தட்டிவிட்டான் சரியா, கட்டிவிட்டான் மாடிவீடு.

• • •

வாழ்ந்துகெட்ட சோமசுந்தரமும் வந்திருந்தார் கிறப்பிரவேசத்துக்கு. மகிமையைத் தெரிந்தவர். மகிமையுடைய மகிமையை மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதிலேயும் விருப்பமுடையவர், எனவேமற்றவர்களோடு பேசும் போது ஒருமுறை பேசும் போதும் பார்த்துவிட்டு, பார்த்துவிட்டுப் பார்த்துவிட்டு, உபசாரமாக, வீடு ரொம்ப நேர்த்தி! என்று கூறிவிட்டு வந்துவிடவில்லை, வீடு பூராவையும் ஒழுங்காகப் பார்த்துவிட்டு வந்தார். வந்தவர் தன்

...னிடம் சோகம் கலந்த குரலில் ஆனால் பொறுமையற்று, பேசுகிறார்.

"தேடித்தேடி ஆளைக்கொண்டு வந்து, கடை கடையா அலைந்து அலைந்து, செம்மரமாக வாங்கி, பக்கத்திலே உட்கார்ந்து செதுக்கச் சொல்லி, வாசக்கால் செய்தேன், தசாவதாரம் இருக்கு அதிலே. அவனும் பாவம், சும்மா சொல்லக்கூடாது, ரொம்பக்கஷ்டப்பட்டு, ஊரிலே எவனும் செய்யாத மாதிரியா இருக்கவேணுமுனு, சாமர்த்தியமாத்தான் செய்து கொடுத்தான். அந்தப்புது வாசக்காலை பார்த்து, புகழாதவங்களேயாது, அவ்வளவு அருமையாக இருக்கும். நான் கொடுத்துவைக்காத பாவி! நமக்கு எப்படி அதெல்லாம் தங்கும்? வீட்டுமேலே கடன்வாங்கினப்போ, நினைச்சிருப்பனு, கடன்காரனிடம் வீடுபோய்ச் சேருமுனு. ஊரிலே உலகத்திலே கடன் வாங்காமலா இருக்கிறாங்க. நான் துர் அதிர்ஷ்டம் பிடித்தபாவி. கடன்காரனிடம் கொடுக்கவேண்டியதாச்சி வீட்டை. அவன் அந்த வீட்டைப்பிரிச்சி, சாமான்களைல்லாம், தனித்தனியாக விற்று ஒன்றுக்கு இரண்டா சம்பாதிச்சான். யாருக்கிட்டக் கொடுத்தானோ, தெரியவில்லை அந்தச்செம்மரச் சித்திரவாசற்காலை. அது எந்தகைமாறி வந்ததோ, இன்று காலையிலே பார்க்கறேன், நம்மமகாதேவ முதலி புதுமாடிவீடு கட்டினரே, அதிலே இருக்கு, அந்தவாசக்காலு—தெருப்பக்கம் வேறொன்றையோ வைத்திருக்காரு, நம்ம வாசக்காலை, தோட்டத்துப்பக்கம்வைத்திருக்கு. காலையிலே போயிருந்தேன், தாம்பூலம் வாங்கிவிட்டு வருவதற்கு. நிஜமாகச் சொல்றேன், அங்கே மகாதேவமுதலியார் பார்த்துவிடுவாரோன்னு கூட நினைச்சிவிட்டேன், நம்ம வாசக்காலைப் பார்த்ததும். எனக்கு என்னமோ கண் கலங்கி போச்சி, எவ்வளவு ஆசையோடே கஷ்டப்பட்டு அருமையாகச் செய்தது, அதை பார்த்துப் பார்த்து எவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன் அப்படிப்பட்ட வாசக்காலு கடைசியிலே, மகாதேவ முதலி வீட்டுப் புறக்கடைக்கு வாசக்காலா அமைஞ்சுபோச்சு என்று நினைச்சி மனசு ரொம்ப வேதனையாப்போச்சு. என்ன செய்வது? நாயம் அவ்வளவுதான் கொடுத்து வைச்சது. நம்ம வீட்டுத் தெரு வாசக்காலு, மகாதேவமுதலிவீட்டுக்கு புறக்கடை வாசக்காலாச்சி!

* * *

கொழுந்தையும், பெரியண்ணனும், கூட்டுத்தோழர்கள் ஜெயிலிலேசந்தித்ததிலிருந்து இருவருக்கும் சிநேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. வெளியே வந்தபிறகு, இருவரும் சேர்ந்தே தொழிலை நடத்திவந்தனர்—என்ன தொழில் என்கிறீர்களா? அவர்கள் மாடிவீட்டைக் கண்டுவிட்டு பேசுவதிலிருந்து தெரிந்துவிடும். பாருங்கள் அவர்கள் பேச்சை!

கொழுந்தே! வீடு புதுசு.

ஆமாம்.

எவனோ புதுசாப் பணம் சேர்த்தவன் கட்டி இருக்கிருன் மாடிவீடு. என்ன சொல்கிறே! ராத்திரி, நாம்ப கிரகப்பிரவேசம் செய்வமா?

புத்தியில்லேண்ணேன் உனக்கு; சுத்தமா இல்லே, அவன்தான் கையிலே கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கறகாசை எல்லாம் போட்டு வீடு கட்டி விட்டானே, பூனை சுண்ணாம்புகூட உலரலே சரியா, இப்பத்தானு இவன் வீட்டிலே பணம் காசு இருக்கும். போண்ணேன் போ. உள்ளே குப்பையும் கூளமும் மூலையிலே கிடக்கும். சுண்ணாம்புச்சட்டியும், பொடிச்செங்கல்லும் கொட்டிக்கிடக்கும்.

ஆமாண்டா கொழுந்தே! வீடு இவ்வளவு ஜோரா கட்டி இருக்கருன், மாடிவீடு, இப்படிப்பட்டவரு வறட்டுப்பயலா இருப்பான். போப்பா. இருக்கும் எதுக்கும். எண்ணேன், இப்படிசப்பிண்டி குதிரைப்பந்தயம்போல இருக்கற காரியத்துக்குப் பாதிராத்திரியிலே பாடுபடணும்! சும்மாவரதண்ணேன், மாடிவீடுன்னு மயங்காதே. ரொம்பப்பேரு மாடிவீட்டுக்காரனுக எனக்குத்தெரியும். சும்மா ஜம்பம் வெளிவேஷம். கொழுந்தே! என் பேச்சைக்கேளேண்டா! இன்னைக்கு காலையிலே இருந்து, ஒரே அமர்க்களமா இருந்திருக்கும், ரொம்ப அமர்க்களப்பட்டிருக்கும். ராத்திரிக்கு [illegible] அசந்து போயிருப்பாங்க. [illegible] நம்ம [illegible] அண்ணே போய்ப் பார்ப்போமா. [illegible]

நேரம் 1 மணியிலிருந்து 2க்குள் அமைந்திருந்தது. கொழுந்தை சொன்னபடி, புதுமாடிவீட்டிலே, பெட்டி பேழை அதிகம் இல்லை—இருந்த ஒன்றிரண்டிலும், கதவுக்கு வேண்டிய தாழ்ப்பாள், பல நிறுசான ஆணிகள், கைபிடிகள், வளையங்கள், வர்ண டப்பாக்கள் இவைதான் இருந்தன. மகாதேவ முதலியார், வேறோர் வீட்டில் குடி இருந்துகொண்டு, மாடி வீடு கட்டட வேலையைக் கவனித்துவந்தார். ஆகவே அந்த வீட்டிலே இருந்து அவருடைய "ரொக்கம்," இங்கே, இளையாள் மேலே நகைகள், இவர் கைவிரலிலே மோதிரம், சமயல் அறையிலே வெற்றிலைப் பாக்குப் பை, வீடு கட்டுபவர் முந்தானையில் ஒரு சிறு முடிப்பு, இவ்வளவுதான்! கொழுந்தை பெரியண்ணனை கேலியாகப் பார்த்தான்.

திடீரென்று, வீடு கட்டுபவர், தர்பிறுர்! இரண்டு மூன்று முறை தும்மிக்கொண்டே, "சனியன்! புது வீட்டுச் சுண்ணாம்பு நெடி, நமக்கு ஆகலே" என்று சொன்னுள். சமயலாள், விழித்துக் கொண்டு, "ஏன்! தூக்கம் பிடிக்கலேயோ?" என்று கேட்டாள். கொழுந்தையும் பெரியண்ணனும், ஒரு அறைக்குள் பதுங்கிக் கொண்டனர். சமயலாளும் அவளும், பேசலாயினர்.

"புதுசா மாடிவீடு கட்டிவிட்டிரு அவரு. அவளை இனிக் கையிலே பிடிக்க முடியாது"

"யாரை?"

"அவதான், ஆனைக் காஞ்சி முதலியாருக்கு இளையா."

"மூத்தா, நெருந்தி இருப்பாளோ?"

"ஆமா. நீ வெளியூர். உனக்குத் தெரியாது, விஷயம். மூத்தா ரொம்ப நல்லவ. இலட்சுமி கலையா இருக்கும். அவ உள்ளதிரு இந்த வீட்டுக்குப்பொருத்தமா இருக்கும்; தங்கமான மனசு அவளுக்கு. அவ இருக்கிறபோது இவ்வளவு அந்தஸ்து கிடையாது. இந்த சுடு மூஞ்சி வந்த பிறகு, மாடி கட்டி விட்டாரு."

"இதெல்லாம் அதிர்ஷ்டம்."

"அதிர்ஷ்டமுமில்லே, ஒன்றுமில்லே. வேடிக்கையா இருக்கும், இவருக்குப் பணம் வந்த விதம் தெரிந்தா."

"சுவாரஸ்யமா இருக்கும்போலிருக்கே சொல்லு, கதையை. பணம் பல பேருக்குக் கிடைச்ச விதம் வேடிக்கை வேடிக்கையாத்தான் இருக்கும்."

"ஆமா, இதைப்போலே வேடிக்கையை நீ வேறே எங்கேயும் கேட்டிருக்க முடியாது. பல பேருக்கு, காளி அருளாலே கிடைச்சது. ஏழுமலையான் தயவாலே கிடைச்சுதுன்னு சொல்வாங்க. இவருக்கு, ஒரு குரங்காலே கிடைச்சுது சொத்து."

"அனுமாரு அருளா?"

"கோயிலிலே இருக்கிற அனுமாரு இல்லே, போ. குதிக்குதே வீட்டு மேலே குரங்கு, அதுவேதான். ஒரு நாள் சாயந்திரம், பொழுது சாயுது, முன்னிருட்டு, ஒரு குரங்கு ஓட்டு மேலே ஏறிக்கிட்டு அதம் செய்யுது. அப்பல்லாம் ஓட்டுவீடுதான். இக்கஐயாரக் கொண்டைக்காரி இருக்காளே இளையா, அவ வீட்டுக்கு வந்து ஒரு ஆறுமாதமிருக்கும். குரங்கு கூத்தாட கூத்தாட, இவருக்குக் கோபம் கொதிக்குது. என்னமோ, கணக்கு எழுதிக்கிட்டு இருக்காரு. குப்பி, குப்பி, அந்தச் சனியனைத் துரத்துன்னு சொன்னரு, என்னைக் கூப்பிட்டு. அது, நான் விரட்டினு, போகுதா, உர் உர்ங்குது. கணக்குப் புத்தகத்தை வீசி எறிந்து விட்டு, அவரே வாசலுக்கு வந்தாரு. குரங்கை விரட்ட. விரட்டறதுக்கு ஒரே ஒரு தடவைதான் குரல் கொடுத்தாரு, உடனே, அடடே! ன்னு ஒரு தடவை ஆச்சரியமாகக் கூவினரு. குப்பி! குப்பி! தேங்காமுடி இருக்கான்னு கேட்டாரு. இருந்தது, எடுத்து வந்து கொடுத்தேன். குப்பி! போயி, தெருக்கதவைத் தாள்போடுன்னரு. இதென்னடா வேடிக்கையா இருக்கேன்னு, நான் போனேன் கதவைத் தாள்போட. இவர் வாசலிலே நின்றுகொண்டு, தேங்கா முடியைக் காட்டி, குரங்கைக் கூப்பிடுறாரு. ரொம்ப அன்போடு. ராமா! வா! இந்தா, சேங்கா!—ன்னு என்னென்னமோ சொல்லி கூப்பிட்டாரு. அந்தத் [illegible]! தேங்கா முடியிலே கொஞ்சம் எடுத்து ஓட்டு மேலே வைச்சாரு. பின்னே, கிட்ட வந்து, எடுத்துது, தேங்கா முடியைக் காட்டினரு—வாங்கிக்கிட்டுது அப்பத்தான் பார்த்தேன், பெரிய தங்கச்செயின் பதக்கம் வைச்சது, ஓட்டு மேலே கிடக்குது."

"குரங்கு.........."

"ஆமாம். குரங்கு கையிலேதான் இருந்திருக்குது செயின். குரங்கைத் துரத்தப் போனவர், இதைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் தேங்கா முடியைக் கொடுத்து, ரொம்ப சாமர்த்தியம் செய்து செயினை ஓட்டுமேலே போடுகிற மாதிரியாச் செய்துட்டாரு. அந்த முண்டத்துக்குத் தெரியுமா, சவரன் விற்கிற விலையிலே அந்தச் செயின் விலைக்கு தென்னந்தோப்பு வாங்கலாம். பாதி தேங்கா முடிக்கே, குரங்கு செயினை விட்டு விட்டு. ஓடிப்போச்சி. பின்னே ஓட்டு மேலே ஏறி, செயினை எடுத்துக்கிட்டு வந்தாரு. வந்ததும் வெங்கடா! வெங்கடான்னு இளையாளைக் கூப்பிட்டுச் சந்தோஷமாகக் காட்டினர். அவளும் கையிலே வாங்கிப் பார்த்தா, கழுத்திலே போட்டுப்பார்த்தா, ஆனந்தப்பட்டுங்க. ஆனந்தம் கொஞ்சம் அடங்கின பிறகுதான், நான் ஒருத்தி இருக்கிற கவனமே வந்தது இரண்டு பேருக்கும். குப்பி! குப்பி! வெளியே எங்கேயும் சொல்லிப் போடாதே. உனக்குப் புதுப் புடவை எடுத்துத் தாரேன் என்னரு. சரிதான்னு சொன்னேன். அந்தச் செயினுலே ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே கிடைச்சுதாம். என்னிடம் கணக்கா சொல்வாங்க! ஒரு சேலை எடுத்துக் கொடுத்தாரு. மூணு மாசம் அது சாயம்போச்சி. செயினிலே இருந்ததே பதக்கம், அதிலே இருந்தவைரக்கல்லேத்தான் வெங்கட்டா, மூக்குத்தி கட்டி போட்டுகிட்டா. குரங்கு கொடுத்த பணத்தாலேதான், வியாபாரத்தை பெரிசாக்கினரு இலாபம் வந்தது புதிசா மாடிவீடு கட்டிகிட்டு மகிழுறாரு. எனக்குத்தானே இரகசியம் தெரியும்னு, என்னை இங்கேயே வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டாரு. நானும் யாரிடமும் சொன்னது கிடையாது. இன்னைக்கி, அவ நடந்து கொண்ட ராங்கி, இருக்கே, அதை பார்த்ததிலே இருந்து, எனக்கு ஒரே எரிச்சல், அந்தக் கோவத்திலே சொல்லிவிட்டேன்"

"என்ன ஆச்சரியமா இருக்கு. எப்படி எப்படி எல்லாம் பணம் சேருது பார். இந்த ஆளுக்கு குரங்கு செயினைக் கொடுத்தது—என்னை ஒருதடவை ஒருகுரங்கு கடிச்சி, ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் மருந்து போட்டுக் கொண்டேன். ஆமாம், செயின் யாருது?"

"குரங்கு என்ன அதன்சம்சாரத்தின் கழுத்திலே இருந்தா எடுத்துக் கொண்டுவரும்! எவளோ ஏமாந்தவ, எங்கே கழற்றிவைத்தாளோ தெரியல்லே; தூக்கிகிட்டு வந்துட்டுது."

"அடப்பாதகா!" தன்னையும் அறியாமல் கூவிவிட்டான் பெரியண்ணன்! கொழுந்தை உடனே, அவன் வாயை மூடிவிட்டான். ஆனால் குப்பி காதிலே சத்தம் விழுந்து விட்டது. யாரு! யாரது! என்று கூவிக்கொண்டே எழுந்தாள். சமயலாளும் எழுந்துவிட்டாள்.

கொழுந்தை தலையில் அடித்துக்கொண்டான். பெரியண்ணனை விழிக்கிருன். என்னசெய்வார்கள். திருடன்! திருடன்! என்று குப்பி கூச்சலைக் கிளப்பிவிட்டாள். மகாதேவமுதலியார், கையிலக் கோடு, ஓடிவந்தார், குப்பி! குப்பி! என்று கூப்பிட்டபடி. தெருக்கதவை வெங்கட்டா திறந்துவிட்டாள். மாடிவீட்டிலே திருடன் பூந்து விட்டானும் என்று பலர் கூவினர்கள், சிலர் தைரியமாக உள்ளே நுழைந்தனர்.

மூடி இருந்த அறைக்கதவைத் திறந்தார் மகாதேவர். விளக்கு ஒளியிலே, இரண்டு திருடரும் தெரிந்தனர்.

ஐயயோ! என்று கூவினர். கொழுந்தை பதறினன்—பெரியண்ணன், துணிச்சலாக ஒரு காரியம் செய்தான். பாய்ந்து சென்று, மகாதேவமுதலியாரை, அறைக்குள்ளே இழுத்துக்கொண்டு கதவை, உட்பக்கம் தாளிட்டுக் கொண்டான். அறைக்கு உள்ளேயும் அலறல், வெளியேயும் கூச்சல், கிலிபிடிக்கும் சத்தம். மகாதேவர், பெரியண்ணன்பிடியிலே சிக்கித்தவித்தார்.

பெரியண்ணனுடைய துணிச்சலைக் கொழுந்தை பல தடவை இதற்கு முன்பு பார்த்திருந்தபோதிலும், அன்றிரவுபோல, என்றுமே கண்டதில்லை, ஆகவே அவன் திகைத்துப் போனன்.

"மாடிவீடு, நிலைக்கவேணும்னு, உன் மனசு தப்பேனு ஒரு பரி[illegible] ஒரு காரியம் செய்ய வேணும்" என்று பெரியண்ணன்,

2-ம் பக்கம் பார்க்க

நாற்பது நல்லறிவாளர்கள்!

"வயி வேண்டுமானாலும், இந்தியாவை [illegible] எதிர்க்கொள்ளட்டும். கல்லூரிக் [illegible] கலங்கமாட்டோம்! [illegible] கணைகளுக்கும் பயப்படோம்! காலம் மாறுகிறது—மாறட்டும்—ஆனால் நாங்கள் மட்டும் மாறமாட்டோம்—மாறவே மாட்டோம்! ஆமாம்! எங்கள் [illegible] ஆனை—எங்கள் [illegible] ஆனை—நாங்கள் மாற மாட்டோம்! [illegible] தாய் மகாநாட்டிலே என்று, கவிகள் பாடுகின்றனர்—காவியம் பல அதைக் காட்டுகின்றன. ஏதோ காலம், [illegible] மாற்றிக்கொண்டோமா? [illegible] எமக்கு, ஓய்லோ! [illegible] எமக்கு அந்த அளவு வீழும் நாளில்லை என்பது உமது எண்ணமோ! உலகங்கள்—உலகங்கள்—உலகமே மாறினாலும் சரி, உத்தமர்களென்போர், [illegible] விட்டோம், நாம் அஞ்சோம் — மாறுவோம் — எதிர்ப்போம் முடியும் வரை—ஆனால் கடைசிவரையில், எமது போக்கை மாற்றிக்கொள்ளவே மாட்டோம் மகாராஜாவே! என்று பலரும் புகழக் கேட்டுப் பூரிப்புடன் கூத்தாடுவதுபோலக் காணப்படும் மாங்கனி துளைதுளையாகத் தோண்டுவதைக் கண்டு, நாமும் அந்த மாங்கனிபோல மக்களின் [illegible] பெறுவோம் என்று [illegible] நாங்கள் என்ன, அந்நிலையை [illegible] கேட்ட சடங்குகளே! [illegible] ஆனை! நாங்கள் மாறமாட்டோம்! பின் வாங்கினாலும் வாக்குவமோ [illegible] ஆனை, [illegible] அடையமாட்டோம்! சம்பிரதாயக் கட்டத்தை உடைத்தெறிந்தனர் சநாதனமறியாதார்; அதற்காக [illegible] — இக்கல்ல—அந்த பேதம். அவர்களோடு சேர்ந்து நாங்களும் [illegible] என்று அது எமது வேதசாஸ்திரம்! இதோ போகிறேன் [illegible] புனிதத் தன்மை, புலவர்களால் மாய்க்கப் பட்டுவிட்டது. இனி இதல்ல [illegible]!"

தஞ்சையில் ஓர் இரவு—நாடகமல்ல—அதாவது 26-2-47 இரவு, மேற்கூறிய விமோசனம் விழா [illegible] வெளியாகிவிட்டு விர்சாற் பதின்மர், வெளியேறி விட்டனர். தஞ்சை அரசினர் ஆடவர் போதனா முறைப் பள்ளி மாணவர்கள் இந்த நாற்பது வீரர்களும்!

அங்குள்ள உணவு விடுதியிலே, பார்ப்பன மாணவருக்கு வேறு இடம், அல்லாதாருக்கு வேறு இடம். இந்நிலையைக் கண்டு மனம் நொந்து, தன்மான நோக்குடைய மாணவர்கள், உலகமெல்லாம் ஒன்று கூடி வரும் இவ்வேளையில், அரங்கநாதனும் சேரி வாழ்வோரையும் சேர்த்துக்கொண்ட காலத்தில், மாணவரிடையே, மனப்பான்மை பக்குவமடையும் பள்ளியிலே, இந்த ஜாதி பேதக் கொடுமை இருக்க

> "பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், ஆகிய மூன்று பிரிவினரும் ஜாதி இந்துக்களாலும் அவர்கள் பெரும்பான்மைக் கட்சியினராவர்கள். பிரிட்டிஷார் வெளியேறி, இந்தியாவில் சுதந்திரத்தை நிலை நாட்டியபின் இருந்த இடம் தெரியாமல் அவர்கள் அழிந்து போக வேண்டியதுதான்!"
>
> காந்தியார்,
> 12-2-47
> நவகாளி.

லாமோ, என்று கேட்டனர்—முதலில் பயந்து—பிறகு உரத்த குரலில்—பிறகு காரணம் காட்டி—இப்படிப் பல வகையிலே கேட்டனர். கேட்டவண்ணம் இருந்தனர். கெஞ்சிப் பார்த்தும், பிறகு புன்னகை, அதற்கும் பிறகு, சும்மா இருமோ என்ற கை விரிப்பு, அதற்கும் பிறகு பார்ப்போம், போங்கள் என்ற போதனை—இம்முறையில் கிடைத்து வந்தது, பதில். மாணவத் தோழர்கள், மாலைச் செய்திகளைப் படிப்போரன்றோ! எனவே, மனம் மிக வேதனைப்பட்டது. கல்வி மந்திரியாருக்குக் கடிதம் எழுதும் அளவுக்குச் சென்றனர்.

"காலைக் கல் கூடாதே
கை எடுக்க நாணுதே."

என்று தமிழ்ப் பாட்டி பாடுவாரே, அம்பிகாபதியவன் இட்ட அமுதினை உண்ண தேடியபெருக் கடி வந்தபோது. மாணவர்கள், இப்படிப் பட்ட வேதனையை ஒவ்வோர் நாளும் பெற்றனர்—உணவு விடுதி பேத முறையினால்.

ஜாதி இரண்டொழிய
வேறில்லை

ஜாதியாவ தேதடா
ஒன்றே குலம்

இவை எல்லாம், இவற்றை போன்ற மேலான கருத்துகள் பலவும் அவர்கட்கு மனப்பாடம். தங்கள் நிலையும், படிக் [illegible] பொருளுக்கு எதிராக இருக் [illegible]ன்று, இளம் உள்ளங்கள் [illegible]னை. எனினும் பொறுமை [illegible]க் "கருமமே கண்ணாயினர்." பள்ளிக்கூட முதலாசிரியரிடம் முறையிட்டனர்; கல்வி அதிகாரியிடம் முறையிட்டனர், கண் [illegible]ளுக்கம் கொண்டோரிடமெல்லாம் எடுத்துரைத்தனர். எமது நிலையைக் காணீர்! இரங்கீரோ, [illegible] கூறீர்! என்று.

நாட்கள், கிழமைகள், திங்கள் பலவும் சென்றன. எதற்கும் [illegible] சலிப்பும் கோபமும் [illegible] மாணவத் தோழர்களை, [illegible] கொடி கட்ட [illegible] டிக்கைக்குத் தூண்டிவிடும் கட்டம் வந்தது.

இந்நிலையில், கல்வி மந்திரியாருக்கு அனுப்பப்பட்ட முறையீட்டுக் கடிதத்துக்குக் கொஞ்சம் உயிர் வந்தது. கடிதம் மந்திரியாரின் குறிப்புடன், பள்ளித்தலைமை ஆசிரியருக்கு வந்தது; அவர் அதனை மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியாருக்கு அனுப்பினார். அவர், உணவு விடுதியில் மாணவர்களை ஜாதிபேத முறையில் பிரித்து வைப்பது கூடாது, பொது உணவு விடுதியாக வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். 26-ம் தேதி முதல் ஜாதி பேதச் சனியன் ஒழிந்தது. அன்றிரவு நடைபெற்ற 'பொது உணவு' முறையைப் பெறுவதற்காகப் பாடுபட்ட மாணவர்கள், தமது முயற்சிக்குத் துணை நின்ற சில பிராமண மாணவர்களையும், தேசியக் கட்சியினரான மாண

(௫-பக்கம் பார்க்க)

Edited Printed and Published by C. N. Annadurai, M. A., at "DravidaNadu" [illegible] Conjeevaram.